۞ قَالَ أَلَمۡ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسۡتَطِيعَ مَعِيَ صَبۡرٗا ٧٥ قَالَ إِن سَأَلۡتُكَ عَن شَيۡءِۭ بَعۡدَهَا فَلَا تُصَٰحِبۡنِيۖ قَدۡ بَلَغۡتَ مِن لَّدُنِّي عُذۡرٗا ٧٦ فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَيَآ أَهۡلَ قَرۡيَةٍ ٱسۡتَطۡعَمَآ أَهۡلَهَا فَأَبَوۡاْ أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارٗا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُۥۖ قَالَ لَوۡ شِئۡتَ لَتَّخَذۡتَ عَلَيۡهِ أَجۡرٗا ٧٧ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيۡنِي وَبَيۡنِكَۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأۡوِيلِ مَا لَمۡ تَسۡتَطِع عَّلَيۡهِ صَبۡرًا ٧٨ أَمَّا ٱلسَّفِينَةُ فَكَانَتۡ لِمَسَٰكِينَ يَعۡمَلُونَ فِي ٱلۡبَحۡرِ فَأَرَدتُّ أَنۡ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُم مَّلِكٞ يَأۡخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصۡبٗا ٧٩ وَأَمَّا ٱلۡغُلَٰمُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤۡمِنَيۡنِ فَخَشِينَآ أَن يُرۡهِقَهُمَا طُغۡيَٰنٗا وَكُفۡرٗا ٨٠ فَأَرَدۡنَآ أَن يُبۡدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيۡرٗا مِّنۡهُ زَكَوٰةٗ وَأَقۡرَبَ رُحۡمٗا ٨١ وَأَمَّا ٱلۡجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَٰمَيۡنِ يَتِيمَيۡنِ فِي ٱلۡمَدِينَةِ وَكَانَ تَحۡتَهُۥ كَنزٞ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَٰلِحٗا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبۡلُغَآ أَشُدَّهُمَا وَيَسۡتَخۡرِجَا كَنزَهُمَا رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۚ وَمَا فَعَلۡتُهُۥ عَنۡ أَمۡرِيۚ ذَٰلِكَ تَأۡوِيلُ مَا لَمۡ تَسۡطِع عَّلَيۡهِ صَبۡرٗا ٨٢ وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَن ذِي ٱلۡقَرۡنَيۡنِۖ قُلۡ سَأَتۡلُواْ عَلَيۡكُم مِّنۡهُ ذِكۡرًا ٨٣

(75) Al-Khidr i-a spus lui Moise (pacea fie asupra sa): „Este întocmai cum ți-am spus, o Moise, tu nu vei avea răbdare față de ceea ce fac eu”.

(76) Atunci Moise (pacea fie asupra sa), i-a răspuns: „De te voi mai întreba despre ceva după aceasta, să nu mă mai ții în tovărășia ta! Acum ai dobândit de la mine îngăduința de a te despărți de mine, căci m-am împotrivit ție de trei ori.”

(77) Și au pornit mai departe până ce au ajuns la neamul unei cetăți, de la care au cerut mâncare, însă aceștia nu au voit să-i ospăteze. Au găsit în ea un perete ce stătea să se prăbușească, iar Al-Khidr l-a îndreptat. Atunci, i-a zis Moise: „Dacă ai fi voit, ai fi putut cere ceva drept plată în schimbul acestui serviciu, căci ei au refuzat să ne ofere merinde."

(78) Al-Khidr i-a răspuns: „Această afirmație a ta despre plată reprezintă despărțirea dintre mine și tine. Însă eu îți voi spune care este însemnătatea celor față de care tu nu ai avut răbdare!”

(79) În ce privește corabia de a cărei stricare te-ai plâns, ea era a unor oameni sărmani care lucrau pe mare, și ei nu aveau posibilitatea s-o apere. Eu am voit să o stric, ca să nu fie bună de scos în larg, pentru că venea din urma lor un rege care lua toate corăbiile, cu forța, însă nu și pe cele care aveau vreun defect.

(80) Cât despre feciorul a cărei ucidere te-a indignat, părinții lui erau dreptcredincioși, și, prin știința lui Allah, băiatul avea s-ajungă un necredincios aspru, și ne-a fost teamă ca el să nu le impună lor nelegiuirea și necredința. Fie prin dragostea lor excesivă pentru el, fie împinși de nevoia lor de ajutorul lui.

(81) Ca Allah să le dea în schimb o odraslă mai bună decât el în credință, puritate și mai milostiv față de părinții săi.

(82) În ce privește peretele pe care l-am reparat, iar tu te-ai plâns de aceasta, el aparținea a doi copii orfani din acest oraș, iar sub el se află o comoară pentru ei. Tatăl lor a fost un om smerit și Domnul tău-o, Moise-a voit ca atunci când ei vor ajunge la vârsta bărbăției și a maturității să-și scoată comoara de sub zid. Și dacă zidul ar fi fost distrus, comoara lor ar fi fost găsită, iar tot acest plan este de la Domnul tău, ca milă și binecuvântare pentru ei. Și nu am făcut acestea după bunul meu plac! Aceasta este explicația celor față de care nu ai putut să fii cu răbdare!" Allah a pomenit despre povestea lui Al-Khidr, urmând-o cu povestea lui Dhu-l-Qarnayn, pentru că ele sunt interconectate deoarece ambii au căutat să-i protejeze pe cei slabi, și a spus:

(83) Politeiștii și evreii te întreabă-o, Muhammed-despre Dhu-l-Qarnayn. Spune: „Vă voi recita vouă ceva despre povestea sa, ca să luați aminte și să primiți îndemnare!"

Dintre pildele acestor versete:

1 - Necesitatea verificării informației și utilizarea precauției în momentul emiterii de păreri și concluzii.

2 - Lucrurile ce țin de viața lumească, precum averea, viața și alte aspecte, ele sunt judecate conform a ceea ce este aparent.

3 - Relele majore sunt întețite prin comiterea altor fapte rele de importanță mai redusă, în vreme ce beneficiul major trebuie luat în considerație în defavoarea celui mai neimportant.

4 - Un prieten nu trebuie să renunțe la compania prietenului său decât după epuizarea tuturor scuzelor.

5 - Bunele maniere față de cuvintele rostite despre Allah, atribuind-I ceea ce este bun și negând orice aspect negativ.

6 - Allah protejează pe robul Său smerit și pe odraslele sale.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَءَاتَيۡنَٰهُ مِن كُلِّ شَيۡءٖ سَبَبٗا ٨٤ فَأَتۡبَعَ سَبَبًا
٨٥ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَغۡرِبَ ٱلشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَغۡرُبُ فِي عَيۡنٍ حَمِئَةٖ
وَوَجَدَ عِندَهَا قَوۡمٗاۖ قُلۡنَا يَٰذَا ٱلۡقَرۡنَيۡنِ إِمَّآ أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّآ أَن تَتَّخِذَ
فِيهِمۡ حُسۡنٗا ٨٦ قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوۡفَ نُعَذِّبُهُۥ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ
فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابٗا نُّكۡرٗا ٨٧ وَأَمَّا مَنۡ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَلَهُۥ جَزَآءً
ٱلۡحُسۡنَىٰۖ وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنۡ أَمۡرِنَا يُسۡرٗا ٨٨ ثُمَّ أَتۡبَعَ سَبَبًا ٨٩ حَتَّىٰٓ
إِذَا بَلَغَ مَطۡلِعَ ٱلشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَطۡلُعُ عَلَىٰ قَوۡمٖ لَّمۡ نَجۡعَل لَّهُم مِّن
دُونِهَا سِتۡرٗا ٩٠ كَذَٰلِكَۖ وَقَدۡ أَحَطۡنَا بِمَا لَدَيۡهِ خُبۡرٗا ٩١ ثُمَّ
أَتۡبَعَ سَبَبًا ٩٢ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيۡنَ ٱلسَّدَّيۡنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوۡمٗا
لَّا يَكَادُونَ يَفۡقَهُونَ قَوۡلٗا ٩٣ قَالُواْ يَٰذَا ٱلۡقَرۡنَيۡنِ إِنَّ يَأۡجُوجَ
وَمَأۡجُوجَ مُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَهَلۡ نَجۡعَلُ لَكَ خَرۡجًا عَلَىٰٓ أَن
تَجۡعَلَ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَهُمۡ سَدّٗا ٩٤ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيۡرٞ فَأَعِينُونِي
بِقُوَّةٍ أَجۡعَلۡ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُمۡ رَدۡمًا ٩٥ ءَاتُونِي زُبَرَ ٱلۡحَدِيدِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا سَاوَىٰ
بَيۡنَ ٱلصَّدَفَيۡنِ قَالَ ٱنفُخُواْۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَعَلَهُۥ نَارٗا قَالَ ءَاتُونِيٓ أُفۡرِغۡ عَلَيۡهِ
قِطۡرٗا ٩٦ فَمَا ٱسۡطَٰعُوٓاْ أَن يَظۡهَرُوهُ وَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ لَهُۥ نَقۡبٗا ٩٧

(84) Într-adevăr, Noi am întărit puterea lui pe pământ și i-am dat lui căile și mijloacele pentru a afla toate lucrurile de trebuință.

(85) El a parcurs toate căile și mijloacele pentru a obține ceea ce își dorea, și s-a îndreptat către vest.

(86) A purces pe pământ până când a ajuns în punctul cel mai îndepărtat cunoscut de ei, în direcția soarelui-apune, și a văzut soarele apunând, coborând asupra unui loc cu noroi negru și neted, ca și când s-ar scufunda în el. Și a aflat el în acel loc trăind un neam de necredincioși. Și Noi i-am zis: „O, Dhu-l-Qarnayn! Fie îi pedepsești și îi ucizi, fie te vei arăta binevoitor față de ei!”

(87) Dhu-l-Qarnayn a răspuns: „Cel care este nelegiuit și persistă în asocierea altora în adorare alături de Allah, după ce l-am chemat către adevăr, acela va fi pedepsit cu moartea în această lume, iar mai apoi se va întoarce la Domnul său, El o să-l pedepsească cu un chin aspru în Viața de Apoi.

(88) Însă acela care crede și săvârșește fapte bune va avea parte de Paradis, și va primi cea mai frumoasă răsplată, care este Raiul. Lui îi vom spune vorbe blânde și îi vom vorbi cu bunătate.

(89) Apoi a apucat pe un alt drum, îndreptându-se către soare-răsare.

(90) Și când a ajuns în locul cel mai îndepărtat, către soare-răsare, a aflat soarele răsărind peste un ținut fără edificii sau pomi care să-i apere pe locuitorii săi de dogoarea acestuia.

(91) Aceasta este povestea lui Dhu-l-Qarnayn, iar Noi știm totul despre puterea și abilitatea lui.

(92) Apoi el a urmat o altă cale față de celelalte două pe care le parcursese atunci când a mers către est și către vest.

(93) Și când a ajuns într-un loc aflat între doi munți, a găsit înaintea lor un neam care nu pricepea aproape nici o vorbă.

(94) Și au zis ei: „O, Dhu-l-Qarnayn! Yagog și Magog (popoare dintre fii lui Adam) fac stricăciune în țară, omorând și făcând rele! Putem noi să-ți dăm ție un tribut pentru ca tu să ridici o stavilă între noi și ei?”

(95) Dhu-l-Qarnayn a zis: „Cele cu care m-a înzestrat Domnul meu dintre putere și abilități sunt mai bune și mai de preț pentru mine decât banii pe care voi puteți să mi-i dați! Așadar, mai degrabă am nevoie de munca și echipamentul necesar, din partea voastră, pentru a înălța o stavilă între voi și ei!

(96) Aduceți-mi bucăți de fier!" Apoi, când a umplut deschizătura dintre cele două culmi muntoase, a zis celor care erau gata de muncă dintre ei, să aprindă un foc, până ce văpaia se va ridica roșie. Apoi, a zis: „Aduceți-mi cupru să îl torn peste fier!"

(97) Astfel, Yagog și Magog, n-au mai putut să se cațăre pe el, fiind foarte înalt, și nici n-au mai putut să-l străpungă, căci era dur.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dhu-l-Qarnayn a fost unul dintre regii dreptcredincioși care au stăpânit lumea și popoarele, căci Allah l-a dăruit cu autoritate, și i-a dat înțelepciune, prestigiu, rang înalt și știința benefică.

2 - Conducătorul trebuie să ofere protecție supușilor săi și viețuitoarelor, apărându-le locuințele și reparând lacunele, din banii lor.

3 - Oamenii drepți și sinceri sunt gata să își îndeplinească îndatoririle, căutând plăcerea lui Allah.

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۖ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي
حَقًّا ﴿٩٨﴾ ۞ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ ۖ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾
الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا
﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّا
أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا
﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ
صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ
بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا
لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُل لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ
الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا
أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُو
لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

الحزب ٣١

(98) Dhu-l-Qarnayn a zis: „Această stavilă este îndurare de la Domnul meu", atunci când a ridicat bariera între oameni și Yagog și Magog, pentru a-i opri de la a face stricăciune pe pământ. Însă când va veni clipa pe care Allah a ales-o, îl va face pe el una cu pământul, iar Yagog și Magog vor apărea, fără îndoială!

(99) Și în timpul din urmă, Îi vom lăsa pe unii să se ridice asupra altora precum valurile, și când se va sufla în Trâmbiță, Noi îi vom aduna pe toți laolaltă.

(100) În Ziua aceea le vom înfățișa Noi Gheena necredincioșilor, să o vadă limpede.

(101) Vom arăta Iadul pentru cei orbi în fața pomenirii lui Allah, ai căror ochi au fost acoperiți cu un văl care-i împiedică să-și amintească de Mine, și care nu puteau nici auzi și accepta poruncile și prohibițiile lui Allah.

(102) Oare își închipuie cei care nu cred că-i vor putea lua pe robii Mei-pe îngeri, pe demoni sau pe trimiși-ca ocrotitori în locul Meu?! Noi am pregătit Gheena ca sălaș pentru necredincioși!

(103) O, trimisule! Spune: Voiți să vă vestim Noi care sunt aceia care vor avea cel mai mult de pierdut din faptele lor?

(104) Aceia ce vor conștientiza că râvna și eforturile lor au fost zadarnice în această lume, în vreme ce ei își închipuiau că fac bine, și că vor beneficia de pe urmele faptelor lor, însă realitatea este contrară.

(105) Ei sunt aceia care au tăgăduit semnele Domnului lor care dovedesc Unicitatea Sa, și neagă Viața de Apoi. Faptele lor vor fi zadarnice, datorită necredinței lor, și în Ziua Învierii nu vor avea nicio valoare în fața lui Allah.

(106) Ei vor fi pedepsiți în Iad, pentru că nu au crezut în Allah și au luat semnele și pe trimișii lui Allah în derâdere! Atunci când Allah a pomenit recompensa necredincioșilor, El a amintit și răsplata credincioșilor.

(107) Aceia care cred și împlinesc fapte bune vor avea ca sălaș grădinile cele mai înalte ale Paradisului, pentru desfătare.

(108) În veci vor petrece în ele și nu vor dori nicio schimbare, căci ceva mai bun decât aceasta nu există.

(109) O, profetule! Spune: „Cuvintele Domnului meu nu se pot termina niciodată. Dacă marea ar fi cerneală pentru [scrierea] cuvintelor Domnului meu, apa mării s-ar isprăvi înainte de a se isprăvi cuvintele Celui Atotputernic, chiar dacă i-am aduce o altă mare, asemenea ei."

(110) O, trimisule, spune: „Eu sunt doar un om, ca și voi! Mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn Unic, fără egal sau asociat, și El este Allah! Acela care nădăjduiește, cu teamă, să-L întâlnească pe Domnul său, să săvârșească fapte bune conform căii Sale, cu sinceritate, și să nu asocieze pe nimeni altcineva la adorarea Domnului său!"

Dintre pildele acestor versete:

1 - Este adusă dovada învierii și a Vieții de Apoi, unde djinii și oamenii vor fi adunați la a doua suflare în Trâmbiță.

2 - Oamenii care vor pierde în Viața de Apoi sunt acei ale căror fapte sunt irosite în această lume, și care au crezut că strâng fapte bune prin asocierea unui egal sau partener întru adorare, alături de Domnul lor.

3 - Este imposibil a fi numărate sau cuantificate Cuvintele, Înțelepciunea, Secretele și Știința lui Allah cel Atotputernic, și mările și oceanele, de-ar fi cerneală, nu ar fi suficiente pentru a le scrie.

سُورَةُ مَرۡيَمَ
آياتها ٩٨ — ترتيبها ١٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

كٓهيعٓصٓ ١ ذِكۡرُ رَحۡمَتِ رَبِّكَ عَبۡدَهُۥ زَكَرِيَّآ ٢ إِذۡ
نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً خَفِيّٗا ٣ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ ٱلۡعَظۡمُ مِنِّي
وَٱشۡتَعَلَ ٱلرَّأۡسُ شَيۡبٗا وَلَمۡ أَكُنۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيّٗا
٤ وَإِنِّي خِفۡتُ ٱلۡمَوَٰلِيَ مِن وَرَآءِي وَكَانَتِ ٱمۡرَأَتِي
عَاقِرٗا فَهَبۡ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيّٗا ٥ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنۡ
ءَالِ يَعۡقُوبَۖ وَٱجۡعَلۡهُ رَبِّ رَضِيّٗا ٦ يَٰزَكَرِيَّآ إِنَّا
نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ ٱسۡمُهُۥ يَحۡيَىٰ لَمۡ نَجۡعَل لَّهُۥ مِن قَبۡلُ سَمِيّٗا
٧ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٞ وَكَانَتِ ٱمۡرَأَتِي عَاقِرٗا
وَقَدۡ بَلَغۡتُ مِنَ ٱلۡكِبَرِ عِتِيّٗا ٨ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ
رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞ وَقَدۡ خَلَقۡتُكَ مِن قَبۡلُ وَلَمۡ تَكُ
شَيۡـٔٗا ٩ قَالَ رَبِّ ٱجۡعَل لِّيٓ ءَايَةٗۖ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا
تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٖ سَوِيّٗا ١٠ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنَ
ٱلۡمِحۡرَابِ فَأَوۡحَىٰٓ إِلَيۡهِمۡ أَن سَبِّحُواْ بُكۡرَةٗ وَعَشِيّٗا ١١

Surat Maryam

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Prezentarea unor aspecte ale Milei lui Allah asupra supușilor Săi, precum odraslele credincioase, și răspunsul calomnierilor și a falselor afirmații despre faptul că Allah ar avea un fiu.

Interpretarea sensurilor (Tafsir):

(1) Kaf, Ha', Ya' Ayn, Sad; despre aceste litere separate s-a discutat deja la începutul interpretării sensurilor surei Baqara.

(2) Aceasta este reamintirea despre îndurarea Domnului tău față de robul Său, Zaharia, pacea fie asupra sa, pentru a servi drept luare aminte.

(3) Când el L-a chemat pe Domnul lui într-ascuns, căci astfel este mai aproape de a primi răspuns.

(4) Zicând: „Doamne, oasele mele sunt slabe și părul de pe cap mi-a încărunțit, dar nicicând eu nu am fost dezamăgit rugându-mă Ție, căci Tu mi-ai răspuns fiecărei rugi.”

(5) Eu mă tem că rudele mele de după mine nu vor urma religiei, căci ei sunt acaparați de această lume, și muierea mea este stearpă, deci dăruiește-mi mie un urmaș de la Tine, care să mă ajute.

(6) „Care să mă moștenească pe mine, fiind profet, și să moștenească și neamul lui Iacob! Și fă-l-o, Domnul meu-mulțumit cu religia sa, caracterul său și cunoștințele sale."

(7) Allah a răspuns rugii sale, și i-a spus: „O, Zaharia, Noi îți aducem vestea bună, Am răspuns rugii tale și Ți-am dăruit un prunc, al cărui nume va fi Ioan. Nimeni mai înainte de el nu a mai purtat acest nume!"

(8) Zaharia, uimit în fața puterii lui Allah, a spus: „Doamne, cum să am eu un prunc, când muierea mea este stearpă, iar pe mine m-au ajuns bătrânețile înaintate?"

(9) Îngerul i-a răspuns: „Așa este, după cum spui, soția ta este stearpă, și tu ai fost cuprins de bătrânețea înaintată și oasele îți sunt slăbite. Dar Domnul tău a zis: «A crea un fiu dintr-o soție infertilă și un tată care a fost acoperit de vârsta înaintată este un lucru ușor, căci Eu te-am creat mai înainte, fără ca tu să fi fost nimic».”

(10) Zaharia, pacea fie asupra sa, a răspuns: „Doamne, dă-mi mie un semn, ca inima mea să-și găsească alinarea și ca o dovadă a vestii bune pe care mi-au adus-o îngerii”. Allah i-a zis: „Semnul tău va fi că nu vei putea să vorbești oamenilor vreme de trei zile, fără a suferi de vreo boală sau neajuns.”

(11) Apoi el a ieșit din locul sau de rugăciune, și le-a arătat oamenilor, prin semne, fără a putea vorbi, să îl preamărească pe Allah cel Atotputernic, dimineața și după-amiaza.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Slăbiciunea și neajunsurile sunt cele mai benefice mijloace de a obține apropierea de Allah. Aceasta demonstrează conceptul de a nu formula încrederea omului în sine și puterile proprii, ci de a-și pune încrederea și credința în puterea și voința lui Allah.

2 - Este recomandată mențiunea binecuvântărilor lui Allah asupra credinciosului în timpul rugii sale, căci acest aspect este mai potrivit smereniei.

3 - Dorința de a aduce beneficii în religie și întâietatea acestui aspect în fața oricărui alt beneficiu căutat.

4 - Preferința arătată numelor cu înțelesuri frumoase.

يَٰيَحۡيَىٰ خُذِ ٱلۡكِتَٰبَ بِقُوَّةٖۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡحُكۡمَ صَبِيّٗا ١٢
وَحَنَانٗا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةٗۖ وَكَانَ تَقِيّٗا ١٣ وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَيۡهِ وَلَمۡ
يَكُن جَبَّارًا عَصِيّٗا ١٤ وَسَلَٰمٌ عَلَيۡهِ يَوۡمَ وُلِدَ وَيَوۡمَ يَمُوتُ
وَيَوۡمَ يُبۡعَثُ حَيّٗا ١٥ وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَرۡيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتۡ
مِنۡ أَهۡلِهَا مَكَانٗا شَرۡقِيّٗا ١٦ فَٱتَّخَذَتۡ مِن دُونِهِمۡ حِجَابٗا
فَأَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرٗا سَوِيّٗا ١٧ قَالَتۡ إِنِّيٓ
أَعُوذُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيّٗا ١٨ قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمٗا زَكِيّٗا ١٩ قَالَتۡ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي
غُلَٰمٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞ وَلَمۡ أَكُ بَغِيّٗا ٢٠ قَالَ كَذَٰلِكِ
قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞۖ وَلِنَجۡعَلَهُۥٓ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِ وَرَحۡمَةٗ
مِّنَّاۚ وَكَانَ أَمۡرٗا مَّقۡضِيّٗا ٢١ ۞ فَحَمَلَتۡهُ فَٱنتَبَذَتۡ بِهِۦ
مَكَانٗا قَصِيّٗا ٢٢ فَأَجَآءَهَا ٱلۡمَخَاضُ إِلَىٰ جِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ
قَالَتۡ يَٰلَيۡتَنِي مِتُّ قَبۡلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسۡيٗا مَّنسِيّٗا ٢٣
فَنَادَىٰهَا مِن تَحۡتِهَآ أَلَّا تَحۡزَنِي قَدۡ جَعَلَ رَبُّكِ تَحۡتَكِ سَرِيّٗا ٢٤
وَهُزِّيٓ إِلَيۡكِ بِجِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ تُسَٰقِطۡ عَلَيۡكِ رُطَبٗا جَنِيّٗا ٢٥

نصف الحزب ٣١

(12) Ioan s-a născut, și când a ajuns vârsta la care să înțeleagă atunci când îi se vorbește, I-am spus Noi: „O, Ioan, învață Cartea cu dăruire și stăruință”, și i-am dar înțelegere, știință, curaj și bună călăuzire, pe când era numai un copil.

(13) Ca și îndurare din partea Noastră, și l-am curățit de păcate. El a fost evlavios, urmând poruncilor lui Allah și evitând ceea ce El a interzis.

(14) Bun față de părinții săi, iubitor și binevoitor. El nu era arogant și nici neascultător față de Domnul său, sau față de părinți.

(15) Pacea fie asupra lui, în ziua în care s-a născut, în ziua în care a murit și în ziua în care va fi înviat din morți în Viața de Apoi. Aceste trei situații reprezintă momentele cele mai pline de singurătate ocazii pe care omul le va simți, și cele mai învăluite de teamă.

(16) O, profetule! Pomenește în Cartea revelată și de Maria, pacea fie asupra sa, când s-a retras, departe de familia ei, într-un loc retras, către răsărit.

(17) Ea a pus un paravan prin care să se ferească de oamenii neamului ei în timp ce-l adora pe Domnul său. Apoi Allah a trimis la ea pe Gavriil, care i s-a înfățișat în chipul unui bărbat perfect legat, și ea s-a temut de el, gândindu-se că i-ar putea face vreun rău.

(18) Văzându-l Maria apropiindu-se, sub aspectul unui bărbat perfect legat, a spus: „Caut refugiu la Cel Milostiv față de tine, dacă ești cu frică de Allah, nu-mi pricinui niciun rău.”

(19) Gavriil, pacea fie asupra sa, i-a spus: „Eu nu sunt un bărbat, ci un trimis de la Domnul tău, și El m-a trimis să îți vestesc un dar, un fiu curat.”

(20) Maria a răspuns, cu uimire: „Cum aș putea eu să am un fiu, când nu m-a atins niciun bărbat, nici nu sunt o femeie cu moravuri ușoare?”

(21) Gavriil i-a răspuns, zicând: „Situația este întocmai precum ai spus, cu adevărat, niciun bărbat nu te-a atins vreodată, și nici nu ai comis vreodată adulter, dar Domnul tău a spus: «A crea un fiu, fără de tată, este un lucru ușor pentru Mine, și asemenea, să ofer acest dar omenirii, care să arate Puterea lui Allah, și Harul Nostru asupra ta și asupra celor ce vor crede în el. Acesta este hotărât și destinat de către Allah, și înscris în Tablele Păstrate».”

(22) Și ea l-a conceput, după ce îngerul a suflat asupra-i, și apoi ea s-a retras, departe de oameni.

(23) Și durerile facerii au dus-o către trunchiul unui curmal. Atunci Măria a spus: „O, de aș fi murit înainte de aceasta și cu totul de-aș fi fost uitată, ca nimeni să nu aibă gânduri rele despre mine!"

(24) Dar Iisus a strigat-o de la picioarele ei, zicându-i: „Nu fi mâhnită! Domnul tău a făcut mai jos de tine un pârâiaș, din care să bei!

(25) Și apucă trunchiul acestui curmal și scutură-l către tine, și își va lăsa să cadă curmalele proaspete și coapte asupra ta.”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Răbdarea este necesară în implementarea angajamentului învățăturilor.

2 - Locul de seamă și rangul înalt al bunătății față de părinți pe talerul balanței faptelor a lui Allah, căci El a orânduit-o alături de mulțumirea arătată față de El.

3 - În pofida puterii și măreției semnelor lui Allah cu care a dăruit-o pe Maria, El a orânduit ca ea să facă efortul care i-a permis să culeagă fructele curmalului.

فَكُلِي وَٱشۡرَبِي وَقَرِّي عَيۡنٗاۖ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ ٱلۡبَشَرِ أَحَدٗا فَقُولِيٓ إِنِّي نَذَرۡتُ لِلرَّحۡمَٰنِ صَوۡمٗا فَلَنۡ أُكَلِّمَ ٱلۡيَوۡمَ إِنسِيّٗا ٢٦ فَأَتَتۡ بِهِۦ قَوۡمَهَا تَحۡمِلُهُۥۖ قَالُواْ يَٰمَرۡيَمُ لَقَدۡ جِئۡتِ شَيۡـٔٗا فَرِيّٗا ٢٧ يَٰٓأُخۡتَ هَٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ ٱمۡرَأَ سَوۡءٖ وَمَا كَانَتۡ أُمُّكِ بَغِيّٗا ٢٨ فَأَشَارَتۡ إِلَيۡهِۖ قَالُواْ كَيۡفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي ٱلۡمَهۡدِ صَبِيّٗا ٢٩ قَالَ إِنِّي عَبۡدُ ٱللَّهِ ءَاتَىٰنِيَ ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيّٗا ٣٠ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيۡنَ مَا كُنتُ وَأَوۡصَٰنِي بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ مَا دُمۡتُ حَيّٗا ٣١ وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَتِي وَلَمۡ يَجۡعَلۡنِي جَبَّارٗا شَقِيّٗا ٣٢ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَيَّ يَوۡمَ وُلِدتُّ وَيَوۡمَ أَمُوتُ وَيَوۡمَ أُبۡعَثُ حَيّٗا ٣٣ ذَٰلِكَ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَۖ قَوۡلَ ٱلۡحَقِّ ٱلَّذِي فِيهِ يَمۡتَرُونَ ٣٤ مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٖۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٣٥ وَإِنَّ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٣٦ فَٱخۡتَلَفَ ٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ بَيۡنِهِمۡۖ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن مَّشۡهَدِ يَوۡمٍ عَظِيمٍ ٣٧ أَسۡمِعۡ بِهِمۡ وَأَبۡصِرۡ يَوۡمَ يَأۡتُونَنَاۖ لَٰكِنِ ٱلظَّٰلِمُونَ ٱلۡيَوۡمَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٣٨

(26) Deci mănâncă din curmalele proaspete și bea din apă, și bucură-te, și nu fi mâhnită. Și dacă vezi vreun om, de-ar fi să te întrebe despre prunc, tu răspunde-i: „Am jurat să țin post pentru Domnul meu, așadar nu voi vorbi cu niciun om.”

(27) Apoi ea l-a adus pe fiul ei la neamul său, iar oamenii i-au spus cu dezaprobare: „O, Maria! Tu aduci un lucru îngrozitor, căci vii cu un fiu fără de tată.

(28) O, tu, cea care te asemeni lui Aaron în adorarea ta! Tatăl tău nu era un om care obișnuia să comită adulter, și nici mama ta nu a fost o femeie ușoară. Tu te tragi dintr-o familie bună și de oameni puri, cum ai putut face un astfel de lucru?”

(29) Atunci ea a arătat către copilul din fașă. Ei au zis: „Cum să putem vorbi cu un prunc în leagăn!”

(30) Iisus a spus: „Eu sunt robul lui Allah, El mi-a dat Scriptura și m-a făcut Profet.”

(31) „Și m-a făcut un exemplu de urmat pentru omenire, oriunde m-aș afla, și mi-a poruncit rugăciunea și dania, atât cât voi trăi.”

(32) „Allah mi-a poruncit să mă port bine cu mama mea, și nu m-a făcut pe mine prea mândru sau arogant pentru a-l adora pe El și a-L asculta.”

(33) Eu voi fi pus la adăpost față de Șeitan și ajutoarele lui în ziua în care m-am născut și în ziua în care voi muri și în ziua în care voi fi readus la viață în Ziua Învierii. Iar eu nu voi fi atins de el în aceste trei situații îngrozitoare .

(34) Așa este acel descris prin aceste atribute, Iisus, fiul Mariei. Aceasta este povestea adevărată de care ei se îndoiesc! Și nu este povestea celor care urmează neadevărului și se află într-o stare de discordie.

(35) Slavă Lui, El este cu mult deasupra acelor lucruri pe care acești oameni ignoranți le afirmă-și anume că El ar avea un fiu. Dacă Allah voiește ceva, El spune numai “Fii!” și acel lucru este, conform comenzii Sale, așadar cum să își atribuie El un fiu. Slavă Lui!

(36) Allah este Domnul meu și Domnul vostru, așadar adorați-L pe El. Aceasta este calea cea dreaptă ce duce spre mulțumirea Lui.

(37) Părerile oamenilor Cărții au fost împărțite în privința lui Iisus, și multe secte s-au ivit din această neînțelegere. Ei au fost în dezacord, și o parte au crezut în el, iar alții nu au crezut, și anume evreii. Alții au exagerat în privința lui și au susținut că Iisus este fiul lui Allah. Un avertisment sever și o atenționare pentru cei care spun minciuni pe seama lui Allah și inventează minciuni, căci în Ziua Judecății ei vor fi pedepsiți și vor primi răsplata lor.

(38) Ei vor avea cel mai ascuțit auz și cea mai bună privire, însă nu le va fi lor de niciun folos. Dar necredincioșii, astăzi, în viața acestei lumi, sunt în eroare învederată, departe de calea cea dreaptă și nu se pregătesc pentru Viața de Apoi, până ce Clipa nu îi va lovi deodată.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Din istorisirea tăcerii Mariei primim dovada faptului că a rămâne tăcut în anumite situații reprezintă o virtute.

2 - Jurămintele cu tăcerea sunt interzise în religia noastră.

3 - Ceea ce Coranul menționează despre crearea lui Iisus este adevărul, iar orice alt lucru menționat în alte surse este fals.

4 - În această viață, necredinciosul este orb și surd în fața adevărului, dar el îl va vedea și va auzi în Viața de Apoi, așa cum va vedea și pedeapsa, însă acest lucru nu-i va mai fi atunci de niciun folos.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ ٱلْحَسْرَةِ إِذْ قُضِىَ ٱلْأَمْرُ وَهُمْ فِى غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٣٩ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ ٱلْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ٤٠ وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ إِبْرَٰهِيمَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ٤١ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِى عَنكَ شَيْـًٔا ٤٢ يَٰٓأَبَتِ إِنِّى قَدْ جَآءَنِى مِنَ ٱلْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَٱتَّبِعْنِىٓ أَهْدِكَ صِرَٰطًا سَوِيًّا ٤٣ يَٰٓأَبَتِ لَا تَعْبُدِ ٱلشَّيْطَٰنَ ۖ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ٤٤ يَٰٓأَبَتِ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ ٱلرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَٰنِ وَلِيًّا ٤٥ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ ءَالِهَتِى يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ۖ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ ۖ وَٱهْجُرْنِى مَلِيًّا ٤٦ قَالَ سَلَٰمٌ عَلَيْكَ ۖ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّىٓ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ بِى حَفِيًّا ٤٧ وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَأَدْعُوا۟ رَبِّى عَسَىٰٓ أَلَّآ أَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّى شَقِيًّا ٤٨ فَلَمَّا ٱعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ٤٩ وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ٥٠ وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ مُوسَىٰٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ٥١

(39) Avertizează-i pe ei, o, trimisule, prevenindu-i despre Ziua Căinței, când regretul nelegiuiților nu le va fi de niciun folos, iar cel drept nu va beneficia de binele pe care l-a lăsat nefăcut în viața aceasta, în clipa în care cartea faptelor lor s-a închis pe când ei erau nepăsători, și ei nu cred în Ziua Judecății.

(40) Noi vom moșteni pământul, după moartea tuturor făpturilor, și tot ceea ce este pe el, după ce toată suflarea a fost distrusă. Întoarcerea lor, a tuturor, va fi numai la Noi, și Noi îi vom judeca pentru faptele împlinite.

(41) O, profetule, amintește în Carte și istoria lui Avraam. El a fost un om al adevărului și un profet al lui Allah.

(42) Când i-a spus tatălui sau, Azar: „O, tată, de ce adori în locul lui Allah un idol, care nu te aude atunci când i te rogi, și nici nu te vede atunci când te pleci în fața lui, nefiind capabil să te ferească de niciun rău sau de a-ți aduce vreun beneficiu?”

(43) O, tată! Mi-a fost dată mie știința care ție nu ți-a fost încredințată! Deci urmează-mă, eu te voi călăuzi pe un drum drept!

(44) O, tată! Nu-l adora pe Șeitan, arătându-i supunere. Căci Șeitan s-a răzvrătit împotriva Celui Milostiv, atunci când El i-a poruncit să se prosterneze și el a refuzat.

(45) O, tată! Mă tem să nu te ajungă Osânda de la Cel Milostiv dacă mori în vreme ce ești necredincios, și să nu ai aceeași soartă pentru că ești prieten al lui Șeitan?

(46) Tatăl său i-a răspuns lui Avraam: „Îi urăști pe zeii mei, o, Avraam? Dacă nu te oprești din a spune vorbe urâte împotriva lor, te voi alunga cu pietre. Stai departe de mine pentru mult timp, și nu veni să vorbești cu mine, și nici să mă întâlnești.”

(47) Avraam, pacea fi asupra sa, i-a răspuns: „Pacea fie asupra ta, nu vei vedea de la mine ceea ce îți displace, și mă voi ruga Domnului meu de iertare și de călăuzire pentru tine, căci El este binevoitor față de mine.”

(48) Mă voi îndepărta de voi și de cei pe care voi îi chemați alături de Allah. Și-L voi chema pe Domnul meu. Poate că eu nu voi fi mâhnit, rugându-mă Domnului meu.

(49) Și după ce s-a despărțit de ei și de ceea ce adorau ei în locul lui Allah, Noi i-am dăruit lui pe Isaac și pe nepotul său, Iacob și din fiecare, Noi am făcut un profet.

(50) Și le-am dăruit din îndurarea Noastră și i-am făcut să fie lăudați de oameni întru adevăr, în limbile lor.

(51) O, profetule, amintește în Carte și povestea lui Moise, pacea fie asupra sa, căci el a fost ales anume, și el a fost un trimis nobil și un profet.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Izolarea lui Avraam a fost asemenea cu cea a Sarei, așadar darul lor comun este menționat-prin fiul și prin nepotul lor, iar apoi urmează menționea lui Ismail, iar Allah i l-a dăruit pe el înainte de Isaac.

2 - Politețea arătată părinților în cazul discuțiilor contradictorii, și alegerea celor mai bune nume pentru a-i striga și a-i chema.

3 - Păcatele îl împiedică pe rob să obțină Mila lui Allah, și închide ușile către ea, în vreme ce supunerea reprezintă cel mai important mijloc pentru obținerea ei.

4 - Allah a promis dreptcredincioșilor să le ridice statutul și să primească laudele celorlați în funcție de binele pe care îl fac, iar Avraam a fost dintre cei drepți.

وَنَٰدَيۡنَٰهُ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلۡأَيۡمَنِ وَقَرَّبۡنَٰهُ نَجِيّٗا ٥٢ وَوَهَبۡنَا لَهُۥ مِن
رَّحۡمَتِنَآ أَخَاهُ هَٰرُونَ نَبِيّٗا ٥٣ وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ إِسۡمَٰعِيلَۚ إِنَّهُۥ كَانَ
صَادِقَ ٱلۡوَعۡدِ وَكَانَ رَسُولٗا نَّبِيّٗا ٥٤ وَكَانَ يَأۡمُرُ أَهۡلَهُۥ بِٱلصَّلَوٰةِ
وَٱلزَّكَوٰةِ وَكَانَ عِندَ رَبِّهِۦ مَرۡضِيّٗا ٥٥ وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ إِدۡرِيسَۚ إِنَّهُۥ
كَانَ صِدِّيقٗا نَّبِيّٗا ٥٦ وَرَفَعۡنَٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ٥٧ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمَ
ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِن ذُرِّيَّةِ ءَادَمَ وَمِمَّنۡ حَمَلۡنَا مَعَ نُوحٖ وَمِن
ذُرِّيَّةِ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡرَٰٓءِيلَ وَمِمَّنۡ هَدَيۡنَا وَٱجۡتَبَيۡنَآۚ إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ
ءَايَٰتُ ٱلرَّحۡمَٰنِ خَرُّواْۤ سُجَّدٗاۤ وَبُكِيّٗا۩ ٥٨ ۞فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ
خَلۡفٌ أَضَاعُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّبَعُواْ ٱلشَّهَوَٰتِۖ فَسَوۡفَ يَلۡقَوۡنَ غَيًّا
٥٩ إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ
وَلَا يُظۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا ٦٠ جَنَّٰتِ عَدۡنٍ ٱلَّتِي وَعَدَ ٱلرَّحۡمَٰنُ عِبَادَهُۥ
بِٱلۡغَيۡبِۚ إِنَّهُۥ كَانَ وَعۡدُهُۥ مَأۡتِيّٗا ٦١ لَّا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوًا إِلَّا
سَلَٰمٗاۖ وَلَهُمۡ رِزۡقُهُمۡ فِيهَا بُكۡرَةٗ وَعَشِيّٗا ٦٢ تِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِي
نُورِثُ مِنۡ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيّٗا ٦٣ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمۡرِ رَبِّكَۖ لَهُۥ
مَا بَيۡنَ أَيۡدِينَا وَمَا خَلۡفَنَا وَمَا بَيۡنَ ذَٰلِكَۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيّٗا ٦٤

(52) Noi l-am chemat din partea dreaptă a Muntelui Tur și l-am făcut să se apropie de Noi, ca Allah să îi vorbească și el să audă.

(53) Și, din Mila Noastră, I l-am dăruit Noi pe fratele său Aaron, ca profet, drept răspuns al rugii sale pe care i-a adresat-o Domnului său.

(54) O, trimisule, amintește în Carte povestea lui Ismail. El a fost credincios făgăduinței sale, și a fost el un trimis și un profet.

(55) El obișnuia să poruncească poporului său rugăciunea și dania, și el a fost un rob plăcut în fața lui Allah.

(56) O, trimisule, amintește în Cartea revelată și povestea lui Idris. El a fost un om sincer, iubitor de adevăr și un profet al lui Dumnezeu.

(57) Și noi l-am ridicat pe o treaptă înaltă, prin darul profeției.

(58) Acei menționați în această sură au fost unii dintre profeți, de la Zaharia până la Idris, asupra cărora Allah și-a revărsat Mila Sa, dintre urmașii lui Adam, dintre aceia pe care I-am purtat alături de Noe pe corabie, și dintre urmașii lui Avraam și Ismail dintre acei pe care I-am călăuzit și I-am ales. Iar când versetele Celui Milostiv li se recitau, ei cădeau prosternându-se, plângând.

(59) Dar după acești profeți aleși au urmat neamuri care au adoptat minciuna, s-au delăsat de rugăciune și au comis păcate conform dorințelor lor, însă ei vor fi mistuiți de Foc.

(60) Afară de aceia care se căiesc și cred, și fac fapte bune. Aceia care posedă astfel de atribute vor intra în Grădină și nu vor pierde nimic din faptele bune pe care le-au făcut.

(61) În Grădinile Veșniciei, pe care Allah le-a făgăduit robilor Săi dreptcredincioși, și ei au crezut în această făgăduință nevăzută - căci făgăduința Lui se va împlini negreșit.

(62) Ei nu vor auzi în ele nici un fel de vorbe deșarte, ci numai salutul îngerilor: "Pace!". Și ei vor avea hrana lor, dimineața și seara.

(63) Acesta este Raiul pe care Noi îl dăm ca moștenire robilor Noștri care evită ceea ce Noi le-am interzis, și împlinesc ceea ce Noi le-am poruncit. Atunci când Allah a menționat răsplata celor drepți, a menționat faptul că teama față de El este specifică acelor care urmează poruncile Sale, și El a spus:

(64) O, Gavriil, spune-i lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): Îngerii nu coboară decât prin porunca Domnului tău. Ale Lui sunt toate care se află dinaintea noastră și care se află înapoia noastră și cele care se află între porunca aceste lumi și a Vieții de Apoi. Și Domnul tău nu uită niciodată!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Nevoia de ajutor și de oameni care să îl ajute pe cel care cheamă la calea lui Allah.

2 - Confirmarea atributului vorbirii în privința lui Allah.

3 - Onorarea promisiunilor este un lucru recomandat, și face parte dintre manierele profeților și trimișilor, iar opusul lor este nerecomandat.

4 - Îngerii reprezintă intermediarii prin care mesajul divin este revelat. Revelația nu coboară niciunui profet sau mesager decât prin intermediul unui înger, prin porunca lui Allah.

رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا فَٱعۡبُدۡهُ وَٱصۡطَبِرۡ لِعِبَٰدَتِهِۦۚ
هَلۡ تَعۡلَمُ لَهُۥ سَمِيّٗا ٦٥ وَيَقُولُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَءِذَا مَا مِتُّ لَسَوۡفَ
أُخۡرَجُ حَيًّا ٦٦ أَوَلَا يَذۡكُرُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقۡنَٰهُ مِن قَبۡلُ
وَلَمۡ يَكُ شَيۡـٔٗا ٦٧ فَوَرَبِّكَ لَنَحۡشُرَنَّهُمۡ وَٱلشَّيَٰطِينَ ثُمَّ
لَنُحۡضِرَنَّهُمۡ حَوۡلَ جَهَنَّمَ جِثِيّٗا ٦٨ ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ
شِيعَةٍ أَيُّهُمۡ أَشَدُّ عَلَى ٱلرَّحۡمَٰنِ عِتِيّٗا ٦٩ ثُمَّ لَنَحۡنُ أَعۡلَمُ بِٱلَّذِينَ
هُمۡ أَوۡلَىٰ بِهَا صِلِيّٗا ٧٠ وَإِن مِّنكُمۡ إِلَّا وَارِدُهَاۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتۡمٗا مَّقۡضِيّٗا ٧١ ثُمَّ نُنَجِّي ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْ وَّنَذَرُ ٱلظَّٰلِمِينَ
فِيهَا جِثِيّٗا ٧٢ وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٖ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَيُّ ٱلۡفَرِيقَيۡنِ خَيۡرٞ مَّقَامٗا وَأَحۡسَنُ نَدِيّٗا ٧٣
وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّن قَرۡنٍ هُمۡ أَحۡسَنُ أَثَٰثٗا وَرِءۡيٗا ٧٤
قُلۡ مَن كَانَ فِي ٱلضَّلَٰلَةِ فَلۡيَمۡدُدۡ لَهُ ٱلرَّحۡمَٰنُ مَدًّاۚ حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوۡاْ
مَا يُوعَدُونَ إِمَّا ٱلۡعَذَابَ وَإِمَّا ٱلسَّاعَةَ فَسَيَعۡلَمُونَ مَنۡ هُوَ شَرّٞ
مَّكَانٗا وَأَضۡعَفُ جُندٗا ٧٥ وَيَزِيدُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱهۡتَدَوۡاْ هُدٗىۗ
وَٱلۡبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيۡرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابٗا وَخَيۡرٞ مَّرَدًّا ٧٦

(65) El este Domnul și Stăpânul cerurilor și al pământului și al celor ce se află între ele. Adoră-L numai pe El și fii statornic în supunerea față de El. Nu este nimeni asemenea Lui, El este Cel Unic, fără de egal sau partener.

(66) Necredinciosul care neagă Ziua Judecății, spune cu ironie: „Oare dacă am murit, voi mai fi eu iarăși adus înapoi la viață? Acesta este un lucru imposibil!"

(67) Dar oare nu-și aduce aminte cel care neagă Ziua Judecății că Noi l-am creat mai înainte, după ce el nu fusese nimic, de vreme ce crearea cea de-a doua este mai ușoară [învierea]?

(68) Așadar, o, trimisule, pe Domnul tău! Cu siguranță Noi îi vom scoate din mormintele lor și îi vom aduna împreună cu șeitanii care i-au ademenit, și îi vom aduce în genunchi în jurul Gheenei.

(69) Apoi îi vom scoate Noi din fiecare grup pe aceia care au fost cei mai înverșunați împotriva Celui Milostiv și pe căpeteniile lor.

(70) Apoi, Noi știm cel mai bine care dintre ei merită să fie arși în Văpaia Focului.

(71) Și nu se află nimeni dintre voi, o, oamenilor, care să nu treacă peste podul întins deasupra Iadului. Aceasta este o hotărâre nestrămutată a Domnului tău, de care nimeni nu se poate feri.

(72) După aceea, îi vom mântui Noi pe cei care au fost cu frică și au evitat ceea ce El a interzis și au împlinit ceea ce El le-a poruncit. Iar pe cei nelegiuiți îi vom lăsa acolo în genunchi, și ei nu vor putea scăpa.

(73) Și când li se citesc versetele Noastre cele limpezi trimisului Nostru, zic aceia care nu cred către aceia care cred: „Care din cele două grupuri are o situație mai bună și o tovărășie mai plăcută? Grupul nostru, sau al vostru?!"

(74) Dar câte neamuri de necredincioși aroganți am nimicit Noi înaintea lor, și aceia îi întrec pe ei ca avere, având bogății în exces, și ca înfățișare exterioară, atât din punct de vedere al trăsăturilor cât și al podoabelor!

(75) O, trimisule, spune: „Cât despre acela care rămâne în rătăcire Cel Milostiv îi va prelungi zilele, până ce va vedea cele cu care a fost amenințat-fie chinul, fie Ceasul. Atunci vor ști ei cine are loc mai rău și cine este mai slab, grupul lor sau cel al credincioșilor?!”

(76) Iar spre deosebire de situația neglijenței, Allah sporește călăuzirea și faptele bune ale celor bine călăuziți, iar aceștia vor avea mai bună răsplată de la Domnul tău și o mai bună urmare.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Credincioșii trebuie să depună efort în ceea ce le-a fost poruncit să împlinească, și să continue pe această cale după puterile lor.

2 - Toate făpturile vor trece peste iad [vor merge peste podul care este întins peste Iad (Sirat)], însă nu pentru a intra în Foc. Acest lucru se va petrece, fără greș.

3 - Standardele religiei și conceptele ei corecte diferă de percepțiile celor ignoranți și neînvățați.

4 - Cel scufundat în minciună și falsitate este lăsat acolo, în necredință și călăuzirea greșită, și Allah îi va prelungi numărul zilelor sale pentru a primi mai multă pedeapsă.

5 - Allah îi face pe credincioși fermi pe calea cea dreaptă, și le sporește faptele bune și călăuzirea, revelându-le versetele Sale pentru a-i întări și a-i recompensa.

أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى كَفَرَ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ ٱلْغَيْبَ أَمِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُۥ مِنَ ٱلْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُۥ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً لِّيَكُونُوا۟ لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّآ أَرْسَلْنَا ٱلشَّيَٰطِينَ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ ٱلْمُتَّقِينَ إِلَى ٱلرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ ٱلْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَّا يَمْلِكُونَ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَنِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَّقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنشَقُّ ٱلْأَرْضُ وَتَخِرُّ ٱلْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَن دَعَوْا۟ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنۢبَغِى لِلرَّحْمَٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِن كُلُّ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّآ ءَاتِى ٱلرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَّقَدْ أَحْصَىٰهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

(77) O, trimisule, l-ai văzut pe acela care nu a crezut în versetele Noastre și zice: „Dacă voi muri, mi se vor dărui mie neîndoielnic avere mare și mulți copii?"

(78) Oare a pătruns el Necunoscutul cu știință sa, sau a încheiat el un legământ cu Cel Milostiv, prin care i s-a promis intrarea în Paradis, și îi va da El avere și copii?

(79) În nici un caz! Noi consemnăm ceea ce spune și ceea ce face, și-i vom spori Noi chinul.

(80) Noi vom lua de la el moștenire ceea ce lasă în urma lui din avere și copii, și va veni la Noi singur, după ce avutul și odraslele de care s-a bucurat îi vor fi luate.

(81) Și aceia care au adoptat necredința și-au luat idoli alături de Allah, care să-i apere și să-i întărească.

(82) Dar dimpotrivă! [Acești idoli] se vor lepăda degrabă de adorarea lor în Ziua de Apoi, și le vor fi dușmani și adversari.

(83) O, trimisule! Tu nu ai văzut că Noi am trimis șeitanii asupra necredincioșilor ca să-i ațâțe, îndemnându-i să comită păcate și să se împotrivească religiei lui Allah?

(84) O, trimisule! Deci nu te grăbi împotriva lor, Noi ținem socoteală precisă a zilelor lor, și când perioada așteptări s-a sfârșit, îi Vom pedepsi cu ceea ce merită.

(85) O, trimisule, pomenește Ziua Judecății în care Noi îi vom aduna pe cei ce se tem de Allah, urmând poruncile Sale și depărtându-se de ceea ce El a interzis, la Domnul lor, pentru a-i onora.

(86) Și-i vom mâna pe cei vinovați către Iad, însetați.

(87) Acei necredincioși nu vor avea niciun cuvânt de spus asupra mijlocirii, afară de cel care a făcut un legământ față de Allah Cel Milostiv și trimișii Săi.

(88) Și unii dintre evrei, creștini și necredincioși spun: „Cel Milostiv și-a luat un fiu!”

(89) Voi spuneți un lucru cumplit!

(90) Aproape că cerurile se crapă de aceste vorbe, pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme.

(91) Pentru că ei îi atribuie un fiu lui Allah Cel Milostiv. Allah este cu mult deasupra creației Sale!

(92) Nu este demn de Cel Milostiv ca El să-și ia un fiu, căci El este cu mult deasupra acestei nevoi.

(93) Toți dintre îngeri, oameni și djinni, care se află în ceruri și pre pământ, vor veni la Cel Milostiv numai ca robi.

(94) Cunoștința Lui asupra lor este cuprinzătoare, El i-a socotit și i-a numărat pe ei bine, și nimic nu Îi este ascuns.

(95) Și fiecare dintre ei va veni la El în Ziua Învierii singur, fără niciun ajutător sau protejator.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Aceste versete prezintă naivitatea și absurditatea gândurilor sale, cât și lipsa de valoare a dorințelor nefondate, în vreme ce el va găsi în Viața de Apoi întocmai contrariul.

2 - Allah a permis șeitanilor să preia controlul asupra necredincioșilor, îndemnându-i și insuflându-le dorințe nelegiuite, facilitându-le faptele rele în defavoarea faptelor bune.

3 - Oamenii drepți și credincioși vor putea mijloci în Ziua Învierii, cu voia lui Allah cel Atotputernic.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَيَجۡعَلُ لَهُمُ ٱلرَّحۡمَٰنُ وُدّٗا ٩٦ فَإِنَّمَا يَسَّرۡنَٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ ٱلۡمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِۦ قَوۡمٗا لُّدّٗا ٩٧ وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّن قَرۡنٍ هَلۡ تُحِسُّ مِنۡهُم مِّنۡ أَحَدٍ أَوۡ تَسۡمَعُ لَهُمۡ رِكۡزَۢا ٩٨

سُورَةُ طه

آياتها ١٣٥ — ترتيبها ٢٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الحزب ٣٢

طه ١ مَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ لِتَشۡقَىٰٓ ٢ إِلَّا تَذۡكِرَةٗ لِّمَن يَخۡشَىٰ ٣ تَنزِيلٗا مِّمَّنۡ خَلَقَ ٱلۡأَرۡضَ وَٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلۡعُلَى ٤ ٱلرَّحۡمَٰنُ عَلَى ٱلۡعَرۡشِ ٱسۡتَوَىٰ ٥ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَمَا تَحۡتَ ٱلثَّرَىٰ ٦ وَإِن تَجۡهَرۡ بِٱلۡقَوۡلِ فَإِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلسِّرَّ وَأَخۡفَى ٧ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ لَهُ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰ ٨ وَهَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ٩ إِذۡ رَءَا نَارٗا فَقَالَ لِأَهۡلِهِ ٱمۡكُثُوٓاْ إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنۡهَا بِقَبَسٍ أَوۡ أَجِدُ عَلَى ٱلنَّارِ هُدٗى ١٠ فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِيَ يَٰمُوسَىٰٓ ١١ إِنِّيٓ أَنَا۠ رَبُّكَ فَٱخۡلَعۡ نَعۡلَيۡكَ إِنَّكَ بِٱلۡوَادِ ٱلۡمُقَدَّسِ طُوٗى ١٢

(96) Acelora care cred și săvârșesc fapte bune Cel Milostiv le va arata iubire și va pune iubire față de ei în inima robilor Săi dreptcredincioși.

(97) O, trimisule, Noi l-am făcut ușor, în limba ta, pentru că tu să-i binevestești prin el pe cei care urmează poruncile Sale și se feresc de ceea ce El le-a interzis, și să previi prin el cu severitate pe neamul celor neînduplecați, care sunt prea aroganți pentru a accepta adevărul.

(98) Și câte neamuri am nimicit Noi înainte de poporul tău! Mai poți vedea pe vreunul, sau mai poți auzi vreun sunet de la ei? Și ceea ce s-a abătut asupra lor, se poate abate și asupra altora, dacă Allah dorește.

Surat Ta-Ha

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Întărirea profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru transmiterea mesajului și a avea răbdare.

Interpretarea sensurilor (Tafsir):

(1) Ta, Ha; despre aceste litere separate s-a discutat deja la începutul interpretării sensurilor surei Baqara.

(2) O, trimisule, Noi nu ți-am revelat Coranul pentru ca tu să fii mâhnit, căci poporul tău este împotriva ta, iar oamenii neamului tău nu cred în tine.

(3) Ci ca o vestire și un îndemn pentru aceia care sunt călăuziți în a se teme de Allah.

(4) Și ca o revelație de la Cel care a creat pământul și cerurile cele înalte. Acesta este un Coran Măreț, căci este revelat de Allah, Cel Măreț.

(5) Cel Milostiv este stabilit cu fermitate asupra Tronului Puterii, într-o modalitate corespunzătoare Măreției Lui.

(6) Ale Lui sunt toate făpturile din ceruri și de pe pământ, precum și cele care se află între ele, și sub țărână, în privința creației, a planificării și proprietății.

(7) Și dacă tu, o, trimisule, rostești vorbele cu glas tare, El știe, neîndoielnic, gândurile cele tainice, și ceea ce este chiar și mai ascuns. Căci nimic nu îi este Lui necunoscut.

(8) Allah! Nu există niciun alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de El. Lui îi aparțin Numele cele mai frumoase. În vreme ce profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) suferea din cauza poporului său care i se împotrivea, povestea lui Moise i-a fost revelata lui, pentru a-i alina sufletul, și Allah a spus:

(9) O, profetule, a ajuns la tine povestea lui Moise, fiul lui Imran.

(10) În timp ce călătorea, a văzut un foc și a zis către familia lui: „Rămâneți aici! Eu zăresc un foc! Poate că o să vă aduc o ramură aprinsă de la el, sau voi afla la foc călăuzire!”

(11) Dar când a ajuns lângă foc, Allah cel Atotputernic l-a strigat: „O, Moise!

(12) Eu sunt Stăpânul tău! Scoate-ți încălțările pentru a vorbi cu mine, căci tu te afli în valea cea sfântă, Tuua!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Coranul cel Nobil nu a fost revelat pentru a aduce mâhnire oamenilor în adorare, și a face ca sufletul să simtă gustul durității, ci este o Carte a reamintirii, pentru a aduce beneficiu robilor cu frică de Domnul lor. 2 - Allah a făcut făpturile și orânduială împreună. Și, așa cum actul creației necesită înțelepciune, Allah poruncește cu Înțelepciune și Dreptate. 3 - Responsabilitatea de a furniza hrana, îmbrăcămintea, locuința și mijloacele de a se apăra împotriva frigului pentru soția sa revin în totalitate soțului ei.

وَأَنَا ٱخۡتَرۡتُكَ فَٱسۡتَمِعۡ لِمَا يُوحَىٰٓ ١٣ إِنَّنِيٓ أَنَا ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠
فَٱعۡبُدۡنِي وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِذِكۡرِيٓ ١٤ إِنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ
أَكَادُ أُخۡفِيهَا لِتُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا تَسۡعَىٰ ١٥ فَلَا يَصُدَّنَّكَ
عَنۡهَا مَن لَّا يُؤۡمِنُ بِهَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ فَتَرۡدَىٰ ١٦ وَمَا تِلۡكَ
بِيَمِينِكَ يَٰمُوسَىٰ ١٧ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُاْ عَلَيۡهَا
وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَـَٔارِبُ أُخۡرَىٰ ١٨ قَالَ أَلۡقِهَا
يَٰمُوسَىٰ ١٩ فَأَلۡقَىٰهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٞ تَسۡعَىٰ ٢٠ قَالَ خُذۡهَا
وَلَا تَخَفۡۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا ٱلۡأُولَىٰ ٢١ وَٱضۡمُمۡ يَدَكَ
إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخۡرُجۡ بَيۡضَآءَ مِنۡ غَيۡرِ سُوٓءٍ ءَايَةً أُخۡرَىٰ ٢٢ لِنُرِيَكَ
مِنۡ ءَايَٰتِنَا ٱلۡكُبۡرَى ٢٣ ٱذۡهَبۡ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ٢٤ قَالَ
رَبِّ ٱشۡرَحۡ لِي صَدۡرِي ٢٥ وَيَسِّرۡ لِيٓ أَمۡرِي ٢٦ وَٱحۡلُلۡ عُقۡدَةٗ مِّن
لِّسَانِي ٢٧ يَفۡقَهُواْ قَوۡلِي ٢٨ وَٱجۡعَل لِّي وَزِيرٗا مِّنۡ أَهۡلِي ٢٩ هَٰرُونَ
أَخِي ٣٠ ٱشۡدُدۡ بِهِۦٓ أَزۡرِي ٣١ وَأَشۡرِكۡهُ فِيٓ أَمۡرِي ٣٢ كَيۡ نُسَبِّحَكَ
كَثِيرٗا ٣٣ وَنَذۡكُرَكَ كَثِيرًا ٣٤ إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرٗا ٣٥ قَالَ قَدۡ
أُوتِيتَ سُؤۡلَكَ يَٰمُوسَىٰ ٣٦ وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلَيۡكَ مَرَّةً أُخۡرَىٰٓ ٣٧

(13) Eu te-am ales pe tine, o, Moise, ca tu să propovăduiești mesajul Meu. Așadar ascultă revelația care îți este pogorâtă.
(14) Eu sunt Allah, nu există niciun alt dumnezeu în afară de Mine, așa că numai Mie să îmi slujești. Și împlinește rugăciunea cu regularitate, la vremea ei, pentru a Mă pomeni.
(15) Cu siguranță, Ceasul va sosi-hotărârea Mea este să îl țin ascuns-și nicio făptură nu știe despre clipa sosirii sale, dar ei vor ști semnele premergătoare lui conform celor vestite de către profetul lor. Fiecare suflet va fi răsplătit după cum se ostenește, fie că face bine sau rău.
(16) Așadar nu lăsa pe acela care nu crede și urmează poftei sale să te abată de la el și să te oprească de la a te pregăti pentru venirea sa, împlinind fapte bune, ca să nu rătăcești drumul drept.
(17) Dar ce este aceea din mâna ta dreaptă, Moise?”
(18) Moise (pacea fi asupra sa), a zis: „Acesta este toiagul meu, pe care mă sprijin și cu care scutur frunze pentru oile mele, și de la care mai am și alte foloase”.
(19) Allah i-a spus: „Aruncă-l, o, Moise!”
(20) L-a aruncat, și s-a preschimbat în șarpe, care se târa.
(21) Allah i-a spus lui Moise (pacea fie asupra sa): „Apucă toiagul, fără să te temi. Noi îl vom readuce la starea lui de dinainte!
(22) Adu-ți mâna aproape de latura ta, ea va ieși albă, fără nici o vătămare, drept o altă minune.
(23) Pentru ca să-ți arătăm două semne, din minunile Noastre cele Mari, demonstrând Puterea Noastră!
(24) O, Moise, mergi la Faraon, căci el a trecut toate limitele, prin necredință și rebeliune.
(25) Moise (pacea fie asupra sa) a răspuns: “O, Domnul meu, deschide-mi mie pieptul
(26) Ușurează-mi lucrul pe care trebuie să îl împlinesc.
(27) Și îndepărtează defectul vorbirii mele.
(28) Pentru ca ei să înțeleagă Mesajul Tău.
(29) Și numește pentru mine un sfetnic din familia mea, care să mă ajute.
(30) Aaron, fiul lui Imran, fratele meu.
(31) Întărește puterea mea prin ajutorul lui.
(32) Și fă-l pe el părtaș în ceea ce am de îndeplinit.
(33) Pentru ca noi să Îți aducem laudă din abundență.
(34) Și să Te preamărim cu laudă multă.
(35) Căci Tu ești cel Atotvăzător, nimic din ceea ce ține de noi nu Îți este ascuns.
(36) Allah a spus: „Ruga ta a fost primită. O, Moise, și ți-am dat cele cerute.
(37) Și Noi ți-am dăruit din binecuvântarea Noastră și altă dată.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Importanța actului de a asculta, mai ales atunci când sunt discutate chestiuni importante, și cea mai importantă dintre toate lucrurile este aceea legată de revelație.
2 - Revelația trimisă lui Moise, la început, era compusă din două aspecte esențiale-Unicitatea lui Allah și credința în Ceas (Viața de apoi), iar obligația principală după credință este rugăciunea.
3 - Cooperația dintre cei care cheamă oamenii la Islam este însemnată, căci Allah l-am făcut pe Aaron profet pentru a-l ajuta pe Moise să îndeplinească această sarcină cu succes.
4 - Importanța deținerii abilității de a-i face pe ceilalți să înțeleagă.

إِذۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ ٣٨ أَنِ ٱقۡذِفِيهِ فِي ٱلتَّابُوتِ فَٱقۡذِفِيهِ
فِي ٱلۡيَمِّ فَلۡيُلۡقِهِ ٱلۡيَمُّ بِٱلسَّاحِلِ يَأۡخُذۡهُ عَدُوّٞ لِّي وَعَدُوّٞ لَّهُۥۚ وَأَلۡقَيۡتُ
عَلَيۡكَ مَحَبَّةٗ مِّنِّي وَلِتُصۡنَعَ عَلَىٰ عَيۡنِيٓ ٣٩ إِذۡ تَمۡشِيٓ أُخۡتُكَ فَتَقُولُ
هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ مَن يَكۡفُلُهُۥۖ فَرَجَعۡنَٰكَ إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَيۡ تَقَرَّ عَيۡنُهَا
وَلَا تَحۡزَنَۚ وَقَتَلۡتَ نَفۡسٗا فَنَجَّيۡنَٰكَ مِنَ ٱلۡغَمِّ وَفَتَنَّٰكَ فُتُونٗاۚ
فَلَبِثۡتَ سِنِينَ فِيٓ أَهۡلِ مَدۡيَنَ ثُمَّ جِئۡتَ عَلَىٰ قَدَرٖ يَٰمُوسَىٰ ٤٠
وَٱصۡطَنَعۡتُكَ لِنَفۡسِي ٤١ ٱذۡهَبۡ أَنتَ وَأَخُوكَ بِـَٔايَٰتِي وَلَا
تَنِيَا فِي ذِكۡرِي ٤٢ ٱذۡهَبَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ٤٣ فَقُولَا لَهُۥ قَوۡلٗا
لَّيِّنٗا لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ أَوۡ يَخۡشَىٰ ٤٤ قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفۡرُطَ
عَلَيۡنَآ أَوۡ أَن يَطۡغَىٰ ٤٥ قَالَ لَا تَخَافَآۖ إِنَّنِي مَعَكُمَآ أَسۡمَعُ وَأَرَىٰ
٤٦ فَأۡتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرۡسِلۡ مَعَنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
وَلَا تُعَذِّبۡهُمۡۖ قَدۡ جِئۡنَٰكَ بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكَۖ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَىٰ مَنِ ٱتَّبَعَ
ٱلۡهُدَىٰٓ ٤٧ إِنَّا قَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡنَآ أَنَّ ٱلۡعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ٤٨ قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَٰمُوسَىٰ ٤٩ قَالَ رَبُّنَا ٱلَّذِيٓ أَعۡطَىٰ
كُلَّ شَيۡءٍ خَلۡقَهُۥ ثُمَّ هَدَىٰ ٥٠ قَالَ فَمَا بَالُ ٱلۡقُرُونِ ٱلۡأُولَىٰ ٥١

(38) Când i-am trimis mamei tale, prin inspirație, mesajul de a te proteja de planurile lui Faraon.

(39) Și i-am poruncit ei, când i-am trimis inspirația: „Așează copilul într-un cufăr, și aruncă-l în fluviu, pentru ca apoi apa fluviului să-l scoată la mal, de unde îl va lua un dușman al Meu și dușman al lui-iar acesta era Faraon!” Și am pogorât asupra ta veșmântul dragostei Mele, pentru ca tu să fii crescut sub ochii Mei, bucurându-te de sprijinul și protecția Mea.

(40) Sora ta a ieșit înainte, și a zis către cei care au găsit cufărul: „Să vă arăt eu pe cineva care să-l îngrijească și să-l crească?” Și te-am înapoiat Noi mamei tale, pentru ca inimă ei să se bucure și ea să nu mai fie mâhnită! Mai apoi ai ucis un om cu lovitura ta, dat Noi te-am scăpat de întristare, și te-am ajutat Noi să depășești toate încercările după aceea. Apoi tu ai rămas un număr de ani printre neamul din Madyan. După care ai urcat aici, așa cum a fost orânduială, pentru a vorbi cu Mine, o, Moise!

(41) Și Eu te-am ales pentru slujirea Mea, ca să duci oamenilor Mesajul pe care ți L-am pogorât.

(42) O, Moise, du-te împreună cu fratele tău, cu minunile care arată adevărul Unicității Mele, și să nu dați înapoi de la chemarea către calea Mea și de la pomenirea mea!

(43) Mergeți împreună la Faraon, căci el a trecut toate limitele, prin necredință și rebeliune împotriva lui Allah.

(44) Și spuneți-i lui vorbe blânde! Poate că el va lua aminte sau se va teme!

(45) Moise și Aaron (pacea fie asupra lor) au răspuns: „Doamne, ne e frică să nu ne pedepsească degrabă, înainte ca noi să îl putem chema și să nu întreacă măsura, ucigându-ne sau prin alte rele.”

(46) Allah le-a spus: „Nu vă fie frică! Eu sunt lângă voi, dându-vă izbândă și proiecție. Aud și Văd tot ceea ce se întâmplă între voi și el.”

(47) Deci mergeți la el și ziceți: „O, Faraon, noi suntem soli trimiși de Domnul tău. Trimite-i deci pe fiii lui Israel împreună cu noi și nu-i mai chinui, omorându-i pe bărbați și păstrând în viață femeile, pricinuindu-le rușine! Venim la tine cu un semn de la Domnul tău, pentru sinceritatea noastră și cu protecția de pedeapsa lui Allah pentru cei care cred și urmează călăuzirii.

(48) Allah ne-a revelat nouă că osânda în această viață și în Viața Veșnică este pentru acela care tăgăduiește semnele și îi întoarce spatele celor aduse de trimiși”!

(49) Faraon a zis, tăgăduind cele cu care ei fuseseră trimiși: „Și cine este Domnul vostru, care pretinzi că v-a trimis la mine, o, Moise?”

(50) Moise a spus: „Domnul nostru este Cel care a dat fiecăruia firea și forma sa, și apoi a dat călăuzire creației Sale către rostul facerii lor.”

(51) Apoi Faraon i-a răspuns: „Atunci care este situația popoarelor necredincioase de dinainte?”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Perfecțiunea protecției lui Allah asupra celui căruia El i-a vorbit, dintre profeți și trimiși, și pentru cei care îi moștenesc pe ei împreună cu o parte din acest ajutor, în funcție de situația lor în fața lui Allah.

2 - Din condițiile generale ale călăuzirii pentru făpturile Sale face parte aceea că fiecare creatură caută acele lucruri care îi sunt benefice, și le evită pe acelea care îi aduc daune.

3 - Mențiunea virtuții a poruncirii binelui și a interzicerii răului. Și acesta trebuie îndeplinit cu vorbe bune pentru cei aflați în putere, astfel asigurând succesul.

4 - Numai Allah cunoaște cele nevăzute, ale trecutului, prezentului și viitorului.

قَالَ عِلْمُهَا عِندَ رَبِّي فِي كِتَٰبٍ لَّا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ٥٢ ٱلَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنزَلَ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ٥٣ كُلُواْ
وَٱرْعَوْاْ أَنْعَٰمَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍ لِّأُوْلِي ٱلنُّهَىٰ ٥٤ ۞ مِنْهَا
خَلَقْنَٰكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ٥٥ وَلَقَدْ
أَرَيْنَٰهُ ءَايَٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ٥٦ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَٰمُوسَىٰ ٥٧ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِۦ
فَٱجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُۥ نَحْنُ وَلَآ أَنتَ مَكَانًا
سُوًى ٥٨ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ ٱلزِّينَةِ وَأَن يُحْشَرَ ٱلنَّاسُ ضُحًى
٥٩ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُۥ ثُمَّ أَتَىٰ ٦٠ قَالَ لَهُم
مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُواْ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ
وَقَدْ خَابَ مَنِ ٱفْتَرَىٰ ٦١ فَتَنَٰزَعُوٓاْ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّواْ
ٱلنَّجْوَىٰ ٦٢ قَالُوٓاْ إِنْ هَٰذَٰنِ لَسَٰحِرَٰنِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم
مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ ٱلْمُثْلَىٰ ٦٣
فَأَجْمِعُواْ كَيْدَكُمْ ثُمَّ ٱئْتُواْ صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ ٱلْيَوْمَ مَنِ ٱسْتَعْلَىٰ ٦٤

الحِزْب ٣٢

52 Moise (pacea fie asupra sa) i-a replicat: „Știința despre ele se află la Domnul meu într-o Carte Păstrată. Domnul meu nu greșește în privința Științei Sale, și nu uită niciodată ceea ce cunoaște.
53 El este acela care v-a făcut pământul ca un covor întins și v-a făcut vouă pe el drumuri pe care să mergeți și v-a pogorât apa din cer." Și prin ea am făcut să răsară soiuri de felurite plante.
54 O, oamenilor, mâncați din cele pe care vi le-am dăruit și lăsați să pască vitele voastre. Cu siguranță, în aceste binecuvântări sunt Semne ale lui Allah pentru cei dăruiți cu minte.
55 Din țărâna pământului l-am creat pe părintele vostru, Adam, și în pământ vă vom întoarce după ce veți muri, îngropându-vă, și din el vă vom scoate din nou, în Ziua Învierii.
56 Și i-am arătat lui Faraon nouă dintre Semnele Noastre, și el le-a văzut însă le-a tăgăduit și a refuzat să creadă.
57 Faraon a spus: „Ai venit la noi ca să ne scoți din pământul Egiptului cu vrăjitoriile tale, Moise, ca tu să devii conducător peste el?
58 O, Moise, îți vom aduce și noi vrăji asemenea lor. Deci hotărăște între noi și tine o întâlnire de la care să nu lipsim nici noi, nici tu, într-un loc în care să avem cu toții aceleași șanse!”
59 Moise a răspuns: „Întâlnirea dintre mine și voi va fi în ziua de sărbătoare și lumea să se adune dimineața, când soarele a răsărit!”
60 Așadar Faraon a plecat. El și-a născocit planul și s-a reîntors la vremea și locul stabilit.
61 Moise le-a zis vrăjitorilor lui Faraon, sfătuindu-i: „Nu născociți minciună împotriva lui Allah, căci vă va nimici cu pedeapsa Lui! Iar aceia care vor născoci, vor fi cei pierduți!”
62 Și au discutat între ei atunci când au auzit vorbele lui Moise (pacea fie asupra sa), în privința situației lor, însă și-au ținut conversația secretă.
63 Ei și-au zis, în secret: „Aceștia doi sunt, fără îndoială, vrăjitori. Ei nu voiesc decât să vă alunge din pământul vostru cu farmecele lor și să-și însușească lucrurile voastre cele mai de preț.
64 Așadar făuriți planul, adunați-vă vicleșugul și aruncați farmecele voastre și ceea ce aveți de aruncat deodată, căci astăzi va izbândi acela care va fi deasupra!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Creșterea feluritelor soiuri de plante din pământ este o dovadă limpede pentru existența Creatorului, Allah.
2 - Aceste versete menționează două dovezi clare ale Învierii: creșterea plantelor după ce pământul fusese mort, ieșirea a ceea ce este bun din el și găsirea lor.
3 - Necredința lui Faraon s-a datorat aroganței sale, căci el a fost martorul acestor evenimente și le-a văzut cu ochii lui, nu i le-a povestit altcineva, și el nu avea nicio îndoială, fiind convins pe deplin de adevărul lor.
4 - Moise a ales ziua de sărbătoare pentru a înălța cuvântul lui Allah și a face cunoscută religia Lui în fața oamenilor și a răspândi binele ei, punând necredința în umbra măreției adevărului.

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَلۡقَىٰ ٦٥ قَالَ بَلۡ
أَلۡقُواْۖ فَإِذَا حِبَالُهُمۡ وَعِصِيُّهُمۡ يُخَيَّلُ إِلَيۡهِ مِن سِحۡرِهِمۡ أَنَّهَا
تَسۡعَىٰ ٦٦ فَأَوۡجَسَ فِي نَفۡسِهِۦ خِيفَةٗ مُّوسَىٰ ٦٧ قُلۡنَا لَا تَخَفۡ إِنَّكَ
أَنتَ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٦٨ وَأَلۡقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلۡقَفۡ مَا صَنَعُوٓاْۖ إِنَّمَا صَنَعُواْ
كَيۡدُ سَٰحِرٖۖ وَلَا يُفۡلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيۡثُ أَتَىٰ ٦٩ فَأُلۡقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سُجَّدٗا
قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ هَٰرُونَ وَمُوسَىٰ ٧٠ قَالَ ءَامَنتُمۡ لَهُۥ قَبۡلَ أَنۡ ءَاذَنَ
لَكُمۡۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِي عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحۡرَۖ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيۡدِيَكُمۡ
وَأَرۡجُلَكُم مِّنۡ خِلَٰفٖ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمۡ فِي جُذُوعِ ٱلنَّخۡلِ وَلَتَعۡلَمُنَّ
أَيُّنَآ أَشَدُّ عَذَابٗا وَأَبۡقَىٰ ٧١ قَالُواْ لَن نُّؤۡثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَآءَنَا مِنَ
ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلَّذِي فَطَرَنَاۖ فَٱقۡضِ مَآ أَنتَ قَاضٍۖ إِنَّمَا تَقۡضِي هَٰذِهِ
ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَآ ٧٢ إِنَّآ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغۡفِرَ لَنَا خَطَٰيَٰنَا وَمَآ أَكۡرَهۡتَنَا
عَلَيۡهِ مِنَ ٱلسِّحۡرِۗ وَٱللَّهُ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰٓ ٧٣ إِنَّهُۥ مَن يَأۡتِ رَبَّهُۥ مُجۡرِمٗا
فَإِنَّ لَهُۥ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحۡيَىٰ ٧٤ وَمَن يَأۡتِهِۦ مُؤۡمِنٗا قَدۡ
عَمِلَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلدَّرَجَٰتُ ٱلۡعُلَىٰ ٧٥ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ مَن تَزَكَّىٰ ٧٦

(65) Vrăjitorii i-au spus lui Moise (pacea fie asupra sa): „O, Moise, alege dintre aceste două opțiuni, fie arunci tu primul, arătând puterea ta, sau vom fi noi primii care aruncă?"

(66) Moise (pacea fie asupra sa) a răspuns: „Ba aruncați voi mai întâi ceea ce aveți!" Și i s-a părut lui că funiile și toiagele lor se târăsc în urma vrăjii lor, mișcându-se cu vigoare.

(67) Și Moise a simțit oarecare teamă în sufletul său, față de ceea ce ei făcuseră.

(68) Atunci, Allah i-a spus lui Moise (pacea fie asupra sa), pentru a-l reasigura și a-i îndepărta teama: „Nu te teme față de ceea ce ți s-a părut, căci tu vei fi deasupra, și vei primi izbândă și ajutor!

(69) Aruncă ce ai în dreapta ta-toiagul tău-și acesta se va face într-un șarpe adevărat care va înghiți vrăjile lor, căci ei au făcut doar vicleșug de vrăjitor, iar vrăjitorul nu va izbândi, oriunde ar fi el!".

(70) Așadar el a aruncat toiagul său, care s-a transformat în șarpe, și a înghițit trucurile vrăjitorilor. Văzând aceasta, magicienii s-au aruncat la pământ, prosternându-se, înțelegând că Moise nu face vrăji, însă ceea ce se petrecuse era numai datorită puterii lui Allah și spunând: „Noi credem în Domnul lui Aaron și al lui Moise, și al tuturor făpturilor!".

(71) Faraon a zis atunci, tăgăduind validitatea credinței vrăjitorilor, și amenințându-i: „Credeți în el înainte ca eu să vă dau voie? Cu siguranță că el este căpetenia voastră, care v-a învățat vrăjitoria! Eu vă voi tăia mâinile și picioarele în cruciș și voi porunci să fiți răstigniți de trunchiurile palmierilor; lăsându-vă să muriți așa și să fiți un exemplu pentru alții. Astfel veți ști care dintre noi este mai aspru și mai statornic în chin, Domnul lui Moise, sau eu?!"

(72) Aceștia i-au zis: „O, Faraon, noi nu te putem ține mai presus decât dovezile limpezi care ne-au venit sau decât Cel care ne-a creat! Așadar, hotărăște orice poftești, dar hotărârea ta nu va afecta decât viața acestei lumi, după care puterea ta se va sfârși!

(73) Noi credem în Domnul nostru, pentru ca El să ne ierte și să ne șteargă păcatele noastre de dinainte și vrăjitoria la care ne-ai obligat să o facem pentru a câștiga înaintea lui Moise! Iar Allah este Cel mai Bun la răsplată, cu mult peste ceea ce n-ai promis tu, și mai statornic la pedeapsă decât orice neajuns ne-ai pricinui tu.

(74) Cel ce vine nelegiuit la Domnul său în Ziua Judecății, acela va intra în Iad și acolo va rămâne, și în care el nici nu va muri ca să găsească odihnă, dar nici nu va trăi să aibă o viață bună.

(75) Iar aceia care vin la El credincioși și care au săvârșit fapte bune, aceia vor avea lăuda și treptele cele mai înalte.

(76) Aceste trepte sunt Grădinile Raiului, pe sub ale căror palate curg pâraie și în care veșnic vor avea sălaș, căci aceasta este răsplata acelora care s-au curățit de necredință și păcate".

Dintre pildele acestor versete:

1 - Vrăjitorii nu vor avea niciodată câștig, oriunde și-ar duce vicleșugurile, și țelurile lui nu vor fi atinse, fie ele bune sau rele

2 - Credința împlinește miracole, credința magicienilor a fost mai puternică decât munții, așadar pedeapsa acestei lumi nu reprezenta pentru ei nimic și deci nu le-a păsat de amenințările lui Faraon.

3 - Agresorii recurg la amenințări cu pedepse pentru oamenii credincioși și împing umilința și agresiunea la extreme.

وَلَقَدۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَسۡرِ بِعِبَادِي فَٱضۡرِبۡ لَهُمۡ طَرِيقٗا
فِي ٱلۡبَحۡرِ يَبَسٗا لَّا تَخَٰفُ دَرَكٗا وَلَا تَخۡشَىٰ ٧٧ فَأَتۡبَعَهُمۡ فِرۡعَوۡنُ
بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُم مِّنَ ٱلۡيَمِّ مَا غَشِيَهُمۡ ٧٨ وَأَضَلَّ فِرۡعَوۡنُ قَوۡمَهُۥ
وَمَا هَدَىٰ ٧٩ يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ قَدۡ أَنجَيۡنَٰكُم مِّنۡ عَدُوِّكُمۡ وَوَٰعَدۡنَٰكُمۡ
جَانِبَ ٱلطُّورِ ٱلۡأَيۡمَنَ وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَنَّ وَٱلسَّلۡوَىٰ ٨٠ كُلُواْ مِن
طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ وَلَا تَطۡغَوۡاْ فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيۡكُمۡ غَضَبِيۖ
وَمَن يَحۡلِلۡ عَلَيۡهِ غَضَبِي فَقَدۡ هَوَىٰ ٨١ وَإِنِّي لَغَفَّارٞ لِّمَن تَابَ
وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا ثُمَّ ٱهۡتَدَىٰ ٨٢ ۞ وَمَآ أَعۡجَلَكَ عَن
قَوۡمِكَ يَٰمُوسَىٰ ٨٣ قَالَ هُمۡ أُوْلَآءِ عَلَىٰٓ أَثَرِي وَعَجِلۡتُ إِلَيۡكَ
رَبِّ لِتَرۡضَىٰ ٨٤ قَالَ فَإِنَّا قَدۡ فَتَنَّا قَوۡمَكَ مِنۢ بَعۡدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
ٱلسَّامِرِيُّ ٨٥ فَرَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ غَضۡبَٰنَ أَسِفٗاۚ قَالَ
يَٰقَوۡمِ أَلَمۡ يَعِدۡكُمۡ رَبُّكُمۡ وَعۡدًا حَسَنًاۚ أَفَطَالَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡعَهۡدُ
أَمۡ أَرَدتُّمۡ أَن يَحِلَّ عَلَيۡكُمۡ غَضَبٞ مِّن رَّبِّكُمۡ فَأَخۡلَفۡتُم
مَّوۡعِدِي ٨٦ قَالُواْ مَآ أَخۡلَفۡنَا مَوۡعِدَكَ بِمَلۡكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلۡنَآ
أَوۡزَارٗا مِّن زِينَةِ ٱلۡقَوۡمِ فَقَذَفۡنَٰهَا فَكَذَٰلِكَ أَلۡقَى ٱلسَّامِرِيُّ ٨٧

نصف الحزب ٣٢

(77) I-am revelat Noi lui Moise: „Purcede noaptea cu robii Mei, ca nimeni să nu simtă, și croiește-le lor un drum uscat prin mare, lovind apa cu toiagul tău, fără să te temi că vei fi ajuns de Faraon și oștile lui, și fără să te temi de înec."
(78) Și a pornit Faraon pe urma lor cu oștenii săi, dar marea i-a cuprins pe ei și i-a acoperit cu totul, așa încât nimeni nu îi știe decât Allah, și ei s-au înecat și au pierit, în vreme ce Moise și ai săi au fost salvați.
(79) Faraon a dus poporul său în rătăcire, făcând necredința să pară atractivă pentru ei, păcălindu-i cu minciuni și necălăuzindu-i către drumul cel bun.
(80) Și le-am spus fiilor lui Israel, după ce i-am scăpat de Faraon și de poporul său: „O, fii ai lui Israel, Noi v-am mântuit de vrășmașul vostru și am luat Legământ de la voi în partea dreaptă a Muntelui Tur, și am pogorât asupra voastră, în vreme ce voi vă aflați în deșert și pustiu, din binecuvântările Noastre o băutură dulce asemenea mierii și păsări micuțe, cu carne gustoasă, precum prepelițele.
(81) Mâncați din bunătățile cu care v-am înzestrat, însă nu întreceți măsura întru aceasta, ca să nu vă lovească mânia Mea, pe bună dreptate, căci cel pe care-l lovește mânia Mea este pierdut și mort, atât în această lume cât și în Viața de Apoi!
(82) Eu iert iar și iar acelora care se căiesc înaintea Mea, care cred și fac bine, care rămâne statornic pe calea adevărului.
(83) Ce te-a făcut să te grăbești înaintea poporului tău, o, Moise, și să îi lași în urma ta?
(84) A zis Moise: „Ei sunt pe urmele mele și eu am grăbit pasul spre Tine, Doamne, pentru ca Tu să fii mulțumit".
(85) Allah a spus: „Noi am pus neamul tău la încercare, după ce tu i-ai lăsat în urma ta, și As-Samiri l-a dus pe el în rătăcire, îndemnându-i să adore vițelul".
(86) Atunci s-a întors Moise la neamul său, mânios și mâhnit căci ei adoraseră vițelul. El le-a zis: „O, neam al meu! Nu v-a făcut Domnul vostru frumoasă făgăduință, revelându-vă Tora și promițându-vă Paradisul? Legământul a fost prea lung pentru voi sau ați vrut să se abată asupra voastră mânia Domnului vostru și de aceea ați încălcat făgăduința pe care mi-ați dat-o, până ce aveam să mă întorc la voi?"
(87) Poporul său i-a răspuns: „Noi nu am călcat promisiunea dată ție, o, Moise, cu voia noastră, însă noi am fost încărcații cu povara podoabelor întregului neam și le-am aruncat într-o groapă, ca să scăpam de ele, și As-Samiri a aruncat peste ele ce avea din țărână din urma lăsată de copita calului lui Gavriil, pacea fie asupra sa".

Dintre pildele acestor versete:

1 - Una dintre modalitățile prin care Allah își ia revanșă în fața criminalilor, pentru a liniști piepturile credincioșilor și a le oferi mulțumire, îndepărtând mânia din inimile lor.
2 - Tiranul reprezintă o nenorocire abătuta asupra sa și a poporului său, căci el îi duce pe ei la pieire și nu îi călăuzește către ceea ce este bun și către supraviețuire .
3 - Binecuvântările avute trebuie protejate și pentru ele trebuie adusă mulțumire, căci mulțumirea este modalitatea prin care acestea sunt înmulțite. Iar lipsa recunoștinței atrage cu sine Mânia lui Allah.
4 - Allah este Cel mai Milostiv, pentru eternitate, pentru cei care se căiesc pentru politeism și păcate, și împlinesc fapte bune, cu credința în Allah, până ce moartea îi ajunge.
5 - Graba, în general, este un lucru plăcut atunci când vine vorba despre lucrurile referitoare la religie.

فَأَخۡرَجَ لَهُمۡ عِجۡلٗا جَسَدٗا لَّهُۥ خُوَارٞ فَقَالُواْ هَٰذَآ إِلَٰهُكُمۡ
وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ٨٨ أَفَلَا يَرَوۡنَ أَلَّا يَرۡجِعُ إِلَيۡهِمۡ قَوۡلٗا
وَلَا يَمۡلِكُ لَهُمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗا ٨٩ وَلَقَدۡ قَالَ لَهُمۡ هَٰرُونُ
مِن قَبۡلُ يَٰقَوۡمِ إِنَّمَا فُتِنتُم بِهِۦۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ ٱلرَّحۡمَٰنُ فَٱتَّبِعُونِي
وَأَطِيعُوٓاْ أَمۡرِي ٩٠ قَالُواْ لَن نَّبۡرَحَ عَلَيۡهِ عَٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرۡجِعَ
إِلَيۡنَا مُوسَىٰ ٩١ قَالَ يَٰهَٰرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذۡ رَأَيۡتَهُمۡ ضَلُّوٓاْ ٩٢
أَلَّا تَتَّبِعَنِۖ أَفَعَصَيۡتَ أَمۡرِي ٩٣ قَالَ يَبۡنَؤُمَّ لَا تَأۡخُذۡ بِلِحۡيَتِي
وَلَا بِرَأۡسِيٓۖ إِنِّي خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقۡتَ بَيۡنَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
وَلَمۡ تَرۡقُبۡ قَوۡلِي ٩٤ قَالَ فَمَا خَطۡبُكَ يَٰسَٰمِرِيُّ ٩٥ قَالَ
بَصُرۡتُ بِمَا لَمۡ يَبۡصُرُواْ بِهِۦ فَقَبَضۡتُ قَبۡضَةٗ مِّنۡ أَثَرِ
ٱلرَّسُولِ فَنَبَذۡتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتۡ لِي نَفۡسِي ٩٦ قَالَ
فَٱذۡهَبۡ فَإِنَّ لَكَ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَۖ وَإِنَّ لَكَ
مَوۡعِدٗا لَّن تُخۡلَفَهُۥۖ وَٱنظُرۡ إِلَىٰٓ إِلَٰهِكَ ٱلَّذِي ظَلۡتَ عَلَيۡهِ
عَاكِفٗاۖ لَّنُحَرِّقَنَّهُۥ ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُۥ فِي ٱلۡيَمِّ نَسۡفًا ٩٧ إِنَّمَآ
إِلَٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ وَسِعَ كُلَّ شَيۡءٍ عِلۡمٗا ٩٨

(88) Apoi As-Samiri a scos înaintea poporului lui Israel trupul unui vițel, fără viață, ce scotea un sunet asemeni unui muget de bovină. Și cei încercați prin ce le adusese As-Samiri, au zis: „Acesta este Domnul vostru și Domnul lui Moise, însă el l-a uitat și l-a lăsat aici”.

(89) Oare n-au văzut cei care au fost încercați de statuia vițelului că el nu le răspundea cu nicio vorbă și că nu avea putere să le facă niciun rău sau să le aducă vreun folos, nici măcar cât să se apere pe sine, sau să își fie de folos?

(90) Și le zisese și Aaron mai înainte de întoarcerea lui Moise: „O, neam al meu! Voi ați fost numai ispitiți prin vițelul de aur, cu muget puternic, pentru a se deosebi dintre voi cel credincios de cel nelegiuit. Însă Domnul vostru cu adevărat este Cel Milostiv, iar nu și cel care nu are nicio putere nici să aducă vreun beneficiu, nici să producă vreun neajuns. Așadar, urmați-mă și ascultați de porunca mea, părăsind adorarea vițelului!”

(91) Dar cei încercați dintre ei, au răspuns: „Nu vom renunța la el până ce nu se va întoarce Moise la noi”.

(92) Atunci Moise i-a spus fratelui său: „Ce te-a împiedicat, o, Aaron, când i-ai văzut că ei se duc în rătăcire, adorând altceva în afară de Allah.

(93) Să vii după mine, urmându-mă și depărtându-te de ei? Te-ai răzvrătit și tu împotriva poruncii mele?!

(94) Și când Moise l-a prins pe fratele său de barbă și l-a apucat de păr, negând ceea ce făcuse, Aaron a spus: „O, fiu al mamei mele! Nu mă apucă nici de barbă, nici de părul din cap, căci eu am o scuză pentru că nu te-am urmat! Mie mi-a fost teamă să nu zici: Tu i-ai dezbinat pe fiii lui Israel și ai încălcat promisiunea pe care eu le-am făcut-o!”

(95) Atunci Moise s-a întors către As-Samiri, spunând: „Și care a fost socoteala ta, o, As-Samiri? Ce te-a făcut să faci aceste lucruri?”

(96) As-Samiri a răspuns: „Eu am văzut ceea ce ei nu au văzut, l-am văzut pe Gavriil călare pe un cal, și am luat o mână de țărână de pe urma calului său, și am aruncat-o peste podoabele de aur, și astfel forma vițelului a ieșit cu sunetul ei. Așa mi-a spus sufletul meu”.

(97) Atunci Moise i-a spus lui: „Du-te! Însă pedeapsa ta în această viață este că vei spune la toată lumea: Nu mă atingeți! Și, mai mult, drept pedeapsă vei avea o promisiune de care nu te vei putea feri Și privește la idolul tău, căruia i-ai rămas credincios-noi îl vom topi într-o văpaie încinsă și îl vom preface în pulbere și-l vom risipi în mare până ce nu va mai fi nici urmă de el”.

(98) O, popor al meu! Ci Domnul vostru este numai Allah, Unicul, afară de care nu există altă divinitate. Iar El le cuprinde pe toate cu știința.

Dintre pildele acestor versete:

1 - A înșela pe oameni este unealta celor rătăciți.

2 - Mânia cea folositoare este atunci când se manifestă pentru apărarea poruncilor lui Allah.

3 - Versetele arată că regula de bază este aceea de a nu sta în compania oamenilor păcătoși și care inventează noi practici în religie.

4 - Versetele indică obligația de a cugeta asupra făpturilor create de Allah.

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيۡكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ مَا قَدۡ سَبَقَۚ وَقَدۡ ءَاتَيۡنَٰكَ مِن لَّدُنَّا
ذِكۡرٗا ٩٩ مَّنۡ أَعۡرَضَ عَنۡهُ فَإِنَّهُۥ يَحۡمِلُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وِزۡرًا
١٠٠ خَٰلِدِينَ فِيهِۖ وَسَآءَ لَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ حِمۡلٗا ١٠١ يَوۡمَ يُنفَخُ
فِي ٱلصُّورِۚ وَنَحۡشُرُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ يَوۡمَئِذٖ زُرۡقٗا ١٠٢ يَتَخَٰفَتُونَ
بَيۡنَهُمۡ إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا عَشۡرٗا ١٠٣ نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذۡ يَقُولُ
أَمۡثَلُهُمۡ طَرِيقَةً إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا يَوۡمٗا ١٠٤ وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡجِبَالِ
فَقُلۡ يَنسِفُهَا رَبِّي نَسۡفٗا ١٠٥ فَيَذَرُهَا قَاعٗا صَفۡصَفٗا ١٠٦
لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجٗا وَلَآ أَمۡتٗا ١٠٧ يَوۡمَئِذٖ يَتَّبِعُونَ ٱلدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهُۥۖ وَخَشَعَتِ ٱلۡأَصۡوَاتُ لِلرَّحۡمَٰنِ فَلَا تَسۡمَعُ إِلَّا هَمۡسٗا
١٠٨ يَوۡمَئِذٖ لَّا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ إِلَّا مَنۡ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَرَضِيَ لَهُۥ
قَوۡلٗا ١٠٩ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِۦ
عِلۡمٗا ١١٠ ۞ وَعَنَتِ ٱلۡوُجُوهُ لِلۡحَيِّ ٱلۡقَيُّومِۖ وَقَدۡ خَابَ مَنۡ حَمَلَ
ظُلۡمٗا ١١١ وَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَا يَخَافُ
ظُلۡمٗا وَلَا هَضۡمٗا ١١٢ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَٰهُ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا وَصَرَّفۡنَا
فِيهِ مِنَ ٱلۡوَعِيدِ لَعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ أَوۡ يُحۡدِثُ لَهُمۡ ذِكۡرٗا ١١٣

ثلاثة أرباع الحزب ٣٢

(99) O, trimisule, astfel îți povestim Noi dintre istorisirile lui Moise și Faraon și a popoarelor lor, și despre neamurile de dinainte și despre profeții lor, pentru a-ți oferi alinare, căci Noi ți-am pogorât un Coran de la Noi prin care să le propovăduiești oamenilor reamintirea.

(100) Iar aceia care se îndepărtează de Coran, și nu aplică învățăturile din el și nici nu cred în el, vor purta în Ziua Învierii o povară, și își vor merita pedeapsa dureroasă.

(101) Și veșnic vor fi în această stare de pedeapsă, și ce grea povară vor avea ei în Ziua Învierii!

(102) Ziua în care se va sufla în trâmbiță a doua oară pentru Viața Veacului, și-i vom aduna pe cei nelegiuiți, învinețiți de groaza Zilei Judecății.

(103) Și ei vor șușoti între ei, spunându-și unul altuia: „Voi nu ați zăbovit decât zece zile”!

(104) Noi știm mai bine ceea ce spun ei în taină, fără să Ne scape nici cel mai mic detaliu, când va zice cel cu cea mai luminată minte dintre ei: „Voi nu ați zăbovit decât o zi!”

(105) O, profetule! Te întreabă despre munți, în Viața de Apoi. Spune-le: „Domnul meu îi va face praf, risipindu-i în văzduh.

(106) El va lăsa pământul ce obișnuia să îi țină, ca pe o câmpie netedă și nivelată.

(107) În care nu vei vedea ridicătură sau adâncitură.

(108) În Ziua aceea îl vor urma pe cel care cheamă către locul Judecății, fără abatere, iar glasurile vor coborî smerite înaintea Celui Milostiv și nu vei auzi nimic, decât o șoaptă.

(109) În Ziua aceea nu va fi de folos mijlocirea, decât de la acela căruia Allah îi va îngădui și a cărui vorbă ÎI va fi plăcută.

(110) El știe ceea ce se află în fața lor sau după ele, sau în spatele lor, și ceea ce se află în urma lor, în vreme ce știința și abilitățile lor nu cuprind toate aceste aspecte, și sunt limitate.

(111) Fețele se vor pleca umilite înaintea Celui Veșnic Viu și Atotputernic, și cu adevărat nefericit va fi acela care va purta în spinarea sa păcate.

(112) Dar acela care săvârșește fapte bune și crede în Allah și în trimișii Săi, nu are a se teme de vreun rău sau de reducerea cu vreun lucru a faptelor sale drepte.

(113) Astfel l-am pogorât Noi-un Coran în limba arabă, și am explicat în detaliu unele dintre avertizările sale, pentru ca să fie ei cu teamă de Allah și pentru a le aduce aminte.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Coranul cel Nobil este menit drept reamintire, și povățuiește popoarele, națiunile și oamenii în parte, și onoarea și mândria oamenilor.

2 - Mijlocirea nu va avea niciun beneficiu pentru nimeni, decât în cazul în care Cel Milostiv o aprobă și este mulțumit de cuvintele mijlocitorului.

3 - Coranul cuprinde cele mai bune orânduieli, cu a căror perfecțiune mintea și instinctele sunt în agrement.

4 - Dintre manierele și politețea față de Coran face parte acceptarea, supunerea și reverența arătată, și a primi călăuzirea prin lumina sa, către calea cea dreaptă, și de asemenea, a învăța Coranul și apoi a-i învăța și pe alții.

5 - Regretul nelegiuiților din Ziua Judecății, căci ei și-au pierdut timpul, irosindu-l, fără a se ocupa cu lucrurile ce le-ar fi putut fi benefice, ci cu cele dăunătoare.

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ ۗ وَلَا تَعْجَلْ بِٱلْقُرْءَانِ مِن قَبْلِ أَن
يُقْضَىٰٓ إِلَيْكَ وَحْيُهُۥ ۖ وَقُل رَّبِّ زِدْنِى عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَآ
إِلَىٰٓ ءَادَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِىَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُۥ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا
لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾
فَقُلْنَا يَٰٓـَٔادَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا
مِنَ ٱلْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰٓ ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ
﴿١١٨﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا۟ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ
ٱلشَّيْطَٰنُ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ ٱلْخُلْدِ وَمُلْكٍ
لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ ۚ وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ
﴿١٢١﴾ ثُمَّ ٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾ قَالَ ٱهْبِطَا مِنْهَا
جَمِيعًۢا ۖ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى هُدًى
فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ
عَن ذِكْرِى فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةً ضَنكًا وَنَحْشُرُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ
أَعْمَىٰ ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِىٓ أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

(114) Și mai presus de toate este Allah-Regele lumilor, Adevărul și vorbele Sale sunt adevărate! O, profetule, nu te grăbi cu recitarea Coranului mai înainte de a ți se încheia revelarea lui, prin îngerul Gavriil! Și spune: „Doamne, sporește-mi mie știința!”

Când Allah a menționat povestea lui Moise, împreună cu neglijența lui Faraon și ignoranța fiilor lui Israel, a urmat-o cu menționea istoriei lui Adam (pacea fie asupra sa), pentru a-i avertiza pe cei care nu au dar curs sfatului de a-l adora pe Allah, spunând:

(115) Noi am încheiat un legământ cu Adam mai înainte, și anume ca el să nu mănânce din fructele copacului, și i-am arătat repercursiunile. Însă el a uitat îndemnul și l-a încălcat, și Noi nu am aflat în el tăria de a ține legământul.

(116) O, trimisule, și când Noi le-am zis îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam, în semn de salut, ei s-au prosternat, afară de Iblis, care era alături de ei, dar nu era dintre ei, și s-a împotrivit, din pricina aroganței sale.

(117) Atunci am zis Noi: „O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și soației tale. Fiți cu băgare de seamă să nu vă scoată din Rai și să nu va ajungă necazurile și mâhnirea.

(118) Allah vă va da provizii suficiente, și nu veți fi nici flămânzi și nici goi.

(119) Nici nu veți fi însetați, dându-vă cele cu care să vă potoliți setea, și adăpost pentru a nu suferi de dogoarea soarelui.”

(120) Dar Șeitan l-a ispitit, zicându-i: „O, Adam, vrei să-ți arăt pomul din care , dacă vei mânca, vei obține Veșnicia, și nu vei muri niciodată, și vei dobândi împărăția care nu piere?”

(121) Și au mâncat Adam și Eva amândoi din el, și li s-a arătat goliciunea lor, după ce înainte le fusese ascunsă, și au început să coasă, pentru a se acoperi, frunze din Rai. Astfel, Adam a nesocotit porunca Domnului, și nu a aplicat-o și nici nu s-a ferit de ceea ce El îi interzisese, ci a mâncat din fructele copacului, încălcând limitele a ceea ce îi fusese oprit.

(122) Însă Domnul său l-a ales pe el pentru a se căi, și l-a călăuzit.

(123) El le-a zis lui Adam și Evei: „Coborâți împreună din Paradis și vă veți fi dușmani unii altora. Apoi, așa cum se va petrece cu siguranță, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea, acela care va urma calea Mea cea dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit. Ci Allah îl va face să intre în Paradis.

(124) Însă cel care se va îndepărta de la Mesajul Meu, și nu îl acceptă și nici nu răspunde chemării lui, cu adevărat el va avea parte de o viață strâmtorată și în mormântul său, și în Ziua Învierii îl vom ridica pe el orb și fără nicio dovadă.

(125) Iar cel care va întoarce spatele adevărului, va zice: „Doamne, de ce m-ai ridicat pe mine orb, după ce mai înainte am fost eu bine-văzător?

Dintre pildele acestor versete:

1 - Din manierele dobândirii științei este aceea că cel care primește învățătura trebuie să fie răbdător și tolerant și să asculte cu atenție cuvintele dascălului său, în totalitate.

2 - Adam a uitat, și de asemenea și urmașii săi, și lui i-a lipsit tăria de a ține legământul. Așadar el a fost primul care a căutat iertarea Domnului său, și s-a căit, iar El l-a iertat.

3 - Virtutea pocăinței, căci Adam (pacea fie asupra sa), în urma căinței sale, a dobândit un statut mai înalt decât înainte.

4 - Viața mohorâtă, în această lume, în mormânt și în Lumea de Apoi, pentru cei rătăciți și necredincioși.

قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتۡكَ ءَايَٰتُنَا فَنَسِيتَهَاۖ وَكَذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمَ تُنسَىٰ ١٢٦
وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي مَنۡ أَسۡرَفَ وَلَمۡ يُؤۡمِنۢ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦۚ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ
أَشَدُّ وَأَبۡقَىٰٓ ١٢٧ أَفَلَمۡ يَهۡدِ لَهُمۡ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ
يَمۡشُونَ فِي مَسَٰكِنِهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّأُوْلِي ٱلنُّهَىٰ ١٢٨
وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامٗا وَأَجَلٞ مُّسَمّٗى ١٢٩
فَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ قَبۡلَ طُلُوعِ ٱلشَّمۡسِ
وَقَبۡلَ غُرُوبِهَاۖ وَمِنۡ ءَانَآيِٕ ٱلَّيۡلِ فَسَبِّحۡ وَأَطۡرَافَ ٱلنَّهَارِ لَعَلَّكَ
تَرۡضَىٰ ١٣٠ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيۡنَيۡكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعۡنَا بِهِۦٓ أَزۡوَٰجٗا مِّنۡهُمۡ زَهۡرَةَ
ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا لِنَفۡتِنَهُمۡ فِيهِۚ وَرِزۡقُ رَبِّكَ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰ ١٣١ وَأۡمُرۡ أَهۡلَكَ
بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصۡطَبِرۡ عَلَيۡهَاۖ لَا نَسۡـَٔلُكَ رِزۡقٗاۖ نَّحۡنُ نَرۡزُقُكَۗ وَٱلۡعَٰقِبَةُ
لِلتَّقۡوَىٰ ١٣٢ وَقَالُواْ لَوۡلَا يَأۡتِينَا بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّهِۦٓۚ أَوَلَمۡ تَأۡتِهِم
بَيِّنَةُ مَا فِي ٱلصُّحُفِ ٱلۡأُولَىٰ ١٣٣ وَلَوۡ أَنَّآ أَهۡلَكۡنَٰهُم بِعَذَابٖ
مِّن قَبۡلِهِۦ لَقَالُواْ رَبَّنَا لَوۡلَآ أَرۡسَلۡتَ إِلَيۡنَا رَسُولٗا فَنَتَّبِعَ
ءَايَٰتِكَ مِن قَبۡلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخۡزَىٰ ١٣٤ قُلۡ كُلّٞ مُّتَرَبِّصٞ فَتَرَبَّصُواْۖ
فَسَتَعۡلَمُونَ مَنۡ أَصۡحَٰبُ ٱلصِّرَٰطِ ٱلسَّوِيِّ وَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ ١٣٥

(126) Allah a spus, răspunzându-i: „Asa cum ai procedat în această viață, când versetele Noastre au venit la tine, iar tu le-ai desconsiderat și le-ai abandonat, așa și tu ești astăzi uitat!”

(127) Astfel îl răsplătim Noi pe cel care întrece măsura și nu crede în semnele Domnului său, iar osânda din Lumea de Apoi și din mormânt va fi cu mult mai aspră și mai îndelungată decât cea a acestei lumi și decât cea din mormânt.

(128) Oare nu le folosește acestor necredincioși spre bună călăuzire exemplul mulțimii de neamuri care au fost nimicite mai înainte de ei, în ale căror case merg ei acum? Întru aceasta sunt semne pentru cei care au fost dăruiți cu minte.

(129) O, trimisule, și de n-ar fi fost un cuvânt de la Domnul tău mai înainte, și anume că El nu pedepsește pe nimeni înainte că dovada împotriva sa să fie stabilită. Pedeapsa lor ar fi venit numaidecât, însă ea are un termen deja hotărât.

(130) O, trimisule, așadar rabdă vorbele lor de batjocură și minciună despre tine, și adu laudă Domnului tău la rugăciunea de dimineață [Fajr] înainte de răsăritul soarelui, la rugăciunea de după-amiază [Asr] înainte de asfințitul lui și la rugăciunile de seară [magrib] și de noapte [ișa] și o parte din ceasurile nopții. Adu-i lăuda, și la rugăciunea de amiază [dohor] după zenit și până la sfârșitul primei părți a zilei, și la rugăciunea de seară [magrib] după încheierea celei de-a două părți. Poate că astfel vei dobândi răsplata lui Allah care îți va aduce mulțumire.

(131) Și nu privi îndelung la ceea ce Noi am dat ca plăcere trecătoare unora dintre necredincioși și ca strălucire a vieții din această lume, drept încercare pentru ei, căci ceea ce Le-am dat se va sfârși. Acestea sunt plăceri trecătoare, iar pentru voi este răsplata Domnului vostru, care va fi mai bună și mai dăinuitoare.

(132) O, trimisule, poruncește neamului tău rugăciunea, și perseverează în realizarea ei. Noi nu vă cerem vouă vreun câștig sau folos, căci Noi îți dăm ție câștig și izbândă. Însă fructul Vieții de Apoi și al acestei lumi este pentru cei smeriți, și pentru aceia care se tem de Allah, urmând poruncile Sale și depărtându-se de ceea ce El a interzis.

(133) Și necredincioșii vor spune profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa: „De ce nu ne aduce el un semn de la Domnul său, care să dovedească sinceritatea și profeția lui?” Dar oare nu sunt ei aceia care nu cred în Coran, în care se află dovada limpede și ratificarea Scripturilor de dinainte de el?

(134) Și dacă ar fi să îi distrugem pe cei care îl tăgăduiesc pe profet (pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa), abătând pedeapsa asupra lor pentru necredința și intransigența lor, înainte să le trimitem mesageri, și înainte să le pogorâm Scriptura, ar fi zis în Ziua Judecății, scuzându-se pentru necredința lor: „Doamne, de ce nu ne-ai trimis Tu un Profet, ca să fi putut urma semnele înainte ca noi să fi fost umiliți și loviți de rușine?”

(135) Spune, o profetule, acelor necredincioși: „Fiecare dintre noi este în așteptare în ceea ce privește recompensa lui Allah. Deci așteptați și voi! Și veți ști voi cine sunt cei care se află pe drumul cel drept și cine a fost bine călăuzit: noi sau voi?”.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Printre lucrurile care aduc beneficiu în fața răului cauzat de necredincioși este slăvirea lui Allah. 2 - Robul care înțelege care este scopul sau în această lume, trebuie să găsească echilibrul între această viață și binecuvântările eternității Lumii de Apoi. 3 - Dreptcredinciosul are obligația de a împlini rugăciunea în cel mai bun mod cu putință, și dacă este impresurat de greutăți el trebuie să le doboare prin rugăciune și prin răbdare, luând exemplul profetului.**

4 - Paradisul este destinația finală a celor drepți.